

นำเสนอผลงานวิจัยและโปสเตอร์เพื่อการควบคุมยาสูบ (Abstract Book)

การประชุมวิชาการบุหรี่ กับ สุขภาพแห่งชาติ
บุหรี่ : ภัยคุกคามต่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
Tobacco : A Threat to Development (Stability Prosperity, and Sustainability)

ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2560
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
กรุงเทพมหานคร

นำเสนอผลงานวิชาการ / โปสเตอร์เพื่อการควบคุมยาสูบ
(Abstract Book)

ประชุมวิชาการบุรีและสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 16

วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2560

ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชัน กรุงเทพมหานคร

จัดพิมพ์โดย

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ(ศจย.)

สนับสนุนโดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

พิมพ์ที่

เจริญดีมั่นคงการพิมพ์

ปีที่พิมพ์

2560

จำนวนพิมพ์

1,000 เล่ม

คำนำ

การประชุมนำเสนอผลงานวิชาการ / โปสเตอร์เพื่อการควบคุมยาสูบ วันที่ 24 กรกฎาคม 2560 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานจากโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) ตลอดจนงานวิจัยด้านการควบคุมยาสูบจากหน่วยงานอื่นๆ และเปิดโอกาสให้นักวิจัยได้พบปะกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความร่วมมืออันจะนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานควบคุมการบริโภคยาสูบของประเทศต่อไป

ในปี 2560 มีผู้ให้ความสนใจส่งเอกสารสรุปบทคัดย่อเข้ารับการคัดเลือกทั้งสิ้น 35 บทความ ตามประเด็นกรอบงานวิจัยที่มีความสำคัญดังนี้ ผลงานวิจัยการสร้างความรู้ใหม่ ผลงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมยาสูบ และผลงาน R2R การช่วยเหลือกบฏหรี โดยมียุทธศาสตร์ที่ได้รับการคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการครั้งนี้ จำนวน 35 บทความ แบ่งเป็นนำเสนอปากเปล่า จำนวน 17 บทความ และนำเสนอโปสเตอร์ จำนวน 18 บทความ อันแสดงให้เห็นถึงศักยภาพทางด้านงานวิจัยและการขยายความร่วมมือทางวิชาการด้าน การควบคุมยาสูบอย่างชัดเจน

ศจย. ต้องขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้พิจารณาเอกสารสรุปบทคัดย่อ ผู้นำเสนอเอกสารสรุปบทคัดย่อ และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ที่ต่างเสริมและผลักดันให้การจัดงานนำเสนอผลงานวิชาการครั้งนี้ ประสบความสำเร็จลุล่วงผ่านไปด้วยดี มีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมาตรฐานซึ่งส่งผลให้เกิดประโยชน์ในด้านการสร้างองค์ความรู้ที่ส่งเสริมการดำเนินการควบคุมการบริโภคยาสูบของประเทศอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ศิริวรรณ,

(ทพญ.ดร.ศิริวรรณ พิทยรังสฤษฏ์)

ผู้อำนวยการ

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ

สารบัญ

	หน้า
คำนำ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการจัดการเพื่อการควบคุมยาสูบ	ii
กำหนดการประชุมนำเสนอผลงานวิชาการ / โปสเตอร์เพื่อการควบคุมยาสูบ	
เอกสารสรุปบทคัดย่อ	
ผลงานวิจัยการสร้างความรู้ใหม่	
-กระบวนการป้องกันนักสูบบุหรี่ใหม่ โดยใช้พลังเยาวชนอัลฟารุก บ้านกือทอง ตำบลบองอ อำเภอระแงงจังหวัดนครราชสีมา	4
-การบริหารจัดการระบบบำบัดเลิกบุหรี่และสูรา งวดที่ 2 ปี 2559 จังหวัดเชียงใหม่	6
-ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง	7
-นวัตกรรมการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรี่	8
-ประสิทธิผลของโปรแกรมช่วยเลิกบุหรี่ด้วยยาอมสมุนไพร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย	10
-การใช้สื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์อัจฉริยะที่มีผลต่อ การสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 20-24 ปี	11
ผลงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมยาสูบ	
-ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และอิทธิพลจากสื่อกับการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา พื้นที่ 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้	14
-ความสามารถที่จะจ่ายสูงสุด ความเต็มใจที่จะจ่าย สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อ ยาสูบของชายผู้สูบบุหรี่ในจังหวัดร้อยเอ็ด	15
-ปัญหาความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรม ยาสูบ ตาม FCTC มาตรา 19 ของประเทศไทย (การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของการทำวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การพัฒนากฎหมายควบคุมยาสูบใน ประเทศไทยตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การ อนามัยโลก” ของผู้นำเสนอตามหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตคณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)	16
-ผลของโปรแกรม 5 ร. ต่อการเลิกบุหรี่ พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต. ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช	19

-ประสิทธิผลของเครือข่าย อสม.ต่อการช่วยเลิกบุหรี่ ใน รพ.สต.บ้านพัง สิงห์ ต.ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช	20
-รูปแบบการควบคุมการสูบบุหรี่โดยชุมชนเพื่อชุมชนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	22
-การบังคับใช้กฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบในรอบและสถานศึกษาใน เขตสุขภาพที่ 5	23
-การสำรวจสถานการณ์ร้านค้าที่จำหน่ายบุหรี่บริเวณรอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต	24
-อิทธิพลของสิ่งของส่งเสริมบุหรี่ต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชน ในสถานศึกษา	25
-ผลของการประยุกต์ใช้แบบจำลองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย	26
-ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงเที่ยวสถานบันเทิงบริเวณ รอบมหาวิทยาลัย	27
-ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพระสงฆ์ อำเภอ หนองหลวง จังหวัดอุทัยธานี	28
-ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากร้านค้าถึงสถานศึกษากับพฤติกรรมการ การขายบุหรี่ให้เยาวชนในสถานศึกษาในเขตเมือง จังหวัดอุดรดิตต์	29
-การศึกษาการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชน อายุต่ำกว่า 18 ปี โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย จังหวัดสุรินทร์	31
-4H กระบวนการสร้างชุมชนปลอดบุหรี่ โดยอาศัยภาคี มีส่วนร่วม พื้นที่ชายแดนใต้(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวีอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี)	34
ห้องนำเสนอผลงาน R2R การช่วยเลิกบุหรี่	
-การประเมินผลโครงการสามล้านสามปีเลิกบุหรี่ทั่วไทย เทิดไท้องค์ ราชัน จังหวัดเชียงใหม่ (ปีแรก)	37
-รูปแบบการพัฒนาชุมชนปลอดบุหรี่ตำบลตุง อำเภอหนองจิก จังหวัด ปัตตานี	38
-ผลการพัฒนาคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง เลิกบุหรี่วิถีพุทธ นวดกดจุดสร้างพลัง	39
-ผลของโปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจใส อิมใจได้บุญ” ประยุกต์วิถี	40

ชีวิตมุสลิมในการช่วยเหลือคนหูหนวก	
-การพัฒนารูปแบบการบำบัดคนหูหนวกโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: โมเดลการช่วยเหลือคนหูหนวกแบบชายตรง	41
-ผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ให้บริการคนหูหนวก ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	42
-ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพยายามช่วยเหลือคนหูหนวกของประชาชนอายุ 15 ขึ้นไปในจังหวัดนครปฐม	43
-ผลของโปรแกรมส่งเสริมการช่วยเหลือคนหูหนวกในชุมชนตามบริบทพื้นที่ชาวไทยภูเขา ต.ผาช้างน้อย อ.ปง จ.พะเยา	44
-ผลของการมีส่วนร่วมต่อการลดพฤติกรรมสูบบุหรี่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฝายแก้ว ตำบลออย อำเภอปง จังหวัดพะเยา	45
-การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้ช่วยเหลือคนหูหนวกได้และผู้ช่วยเหลือคนหูหนวกไม่ได้ของผู้ให้บริการช่วยเหลือคนหูหนวกของศูนย์บริการช่วยเหลือคนหูหนวกทางโทรศัพท์แห่งชาติ	46
-การพัฒนาการเรียนแกนนำในการใช้โปรแกรมตรวจคัดกรองคัดกรองเพื่อช่วยเหลือคนหูหนวก	47
-ผลของการช่วยเหลือคนหูหนวกในชุมชนด้วยการตรวจคัดกรองเท้าและ 2A โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลดอนทราย อ.โพธาราม จ.ราชบุรี	48
-ผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสูบบุหรี่ของบิดาในคลินิกเด็กบ้านไม้แดง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้แดง ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	49
-การพัฒนาชุดโปรแกรมการช่วยเหลือคนหูหนวก	50
ภาคผนวก	
ลำดับรายชื่อผลงานวิจัย	51

กำหนดการประชุมวิชาการ “บุหรีกับสุขภาพแห่งชาติ” ครั้งที่ 16

เรื่อง “บุหรี : ภัยคุกคามต่อความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

Tobacco : A Threat to development (Stability, Prosperity, and Sustainability)
การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยและโปสเตอร์เพื่อการควบคุมยาสูบ (Pre-conference)
วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2560 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์คอนเวนชั่น กรุงเทพฯ

ห้องที่ 1 : ห้องนำเสนอผลงานวิจัยการสร้างความรู้ใหม่

ประธาน รศ.พิพัฒน์ ลักษณะจักรกุล (รองคณบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล)

- 13.30 – 14.20 น. -กระบวนการป้องกันนักสูบบุหรี่ใหม่ โดยใช้พลังเยาวชนอัลฟ่ารูก บ้านกือทอง ตำบลบองอ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส (นายอิลมาน หะยีเจ๊ะไธฮะ)
-การบริหารจัดการระบบบำบัดเลิกบุหรีและสูรา งวดที่ 2 ปี 2559 จังหวัดเชียงใหม่ (นางสาวอุบลวรรณ บุญเรือนยา)
- 14.20 – 15.10 น. -ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการสูบบุหรีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง (นางฝนทิพย์ พริกชู)
-นวัตกรรมการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรี (นางสุรางค์ กาวรรณ)
- 15.10 – 15.40 น. - ประสิทธิภาพของโปรแกรมช่วยเลิกบุหรีด้วยยาอมสมุนไพร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย (นายสุรเดช คชสารทอง)

ห้องที่ 2 : ห้องนำเสนอผลงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมยาสูบ

ประธาน รศ.ดร.นิทัศน์ ศิริโชติรัตน์ (คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล)

- 13.30 – 14.20 น. - ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และอิทธิพลจากสื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสูบบุหรีของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา พื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (นายอัศวศิริ ลาป้อ)
- ความสามาถที่จะจ่ายสูงสุด ความเต็มใจที่จะจ่าย สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อยาสูบของชายผู้สูบบุหรีในจังหวัดร้อยเอ็ด (รศ.ดร.ศิริวรรณ ไกรสุรพงศ์)
- 14.20 – 15.10 น. - ปัญหาความรับผิดชอบแฝงเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรมยาสูบตาม FCTC มาตรา 19 ของประเทศไทย (การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การพัฒนากฎหมายควบคุมยาสูบในประเทศไทยตามกรอบ

อนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก” ของผู้นำเสนอตาม
หลักสูตรนิติศาสตร์ดุสิตบัณฑิตศึกษานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) (นาย
วศิน พิพัฒน์นัฏ)

- ผลของโปรแกรม 5 ร. ต่อการเลิกบุหรี่ พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต.ท่าเรือ อ.
เมืองนครศรีธรรมราช (นายอนันท์ พรหมนิ)

15.10 – 16.30 น.

- ประสิทธิภาพของเครือข่าย อสม.ต่อการช่วยเลิกบุหรี่ ใน รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต.
ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช (นายอนันท์ พรหมนิ)

- รูปแบบการควบคุมการสูบบุหรี่โดยชุมชนเพื่อชุมชนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง
จังหวัดนครศรีธรรมราช (นางสาวอุไรวรรณ พานทอง)

ห้องที่ 3 : ห้องนำเสนอผลงาน R2R การช่วยเลิกบุหรี่

ประธาน ภก.คทา บัณฑิตานุกูล (ประธานเครือข่ายวิชาชีพเภสัชกรรมเพื่อการควบคุมยาสูบ)

13.30 – 14.20 น.

- การประเมินผลโครงการสามล้านสามปีเลิกบุหรี่ทั่วประเทศ เกิดให้องค้
ราชัน จังหวัดเชียงใหม่ (ปีแรก) (ว่าที่ร้อยตรีทวีศักดิ์ จินต์จิระนันท์)

- รูปแบบการพัฒนาชุมชนปลอดบุหรี่ตำบลตุง อำเภอหนองจิก
จังหวัดปัตตานี (นางศิริพร จินดารัตน์)

14.20 – 15.10 น.

- ผลการพัฒนาคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง เลิกบุหรี่วิถี
พุทธ นวดกดจุดสร้างพลัง (นางราตรี คุปตมณี)

- ผลของโปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพไปได้อิมใจได้บุญ” ประยุกต์วิถี
ชีวิตมุสลิมในการช่วยเลิกบุหรี่ (นายอัสมาน หะยีเจ๊ะเลาะ)

15.10 – 16.00

- การพัฒนารูปแบบการบำบัดบุหรี่โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: โมเดลการ
ช่วยเลิกบุหรี่แบบขายตรง (นางศุติวงศ์ สนสุผล)

- ผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ให้บริการเลิกบุหรี่ ศูนย์บริการ
สาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด (ภญ. ทรัพย์พานิช พลาบุญซ์)

ผลงานวิจัยการสร้างความรู้ใหม่

ชื่อเรื่อง: กระบวนการป้องกันนักสูบบุหรี่หน้าใหม่ โดยใช้พลังเยาวชนอัลฟารุก บ้านกือทอง ตำบลบองอ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส

ชื่อผู้วิจัย: นายฮิลมาน หะยีเจ๊ะเลาะ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นายพีครุคคิน สามะมาะ (1) นายมุฮัมมัดนัซรู อาเวฮีเล(2) เด็กชายนัสรู อาเวบือซา(3)

สถานที่ทำงาน: ชมรมเยาวชนอัลฟารุก บ้านกือทอง ตำบลบองอ อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส\

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1.เพื่อป้องกันนักสูบบุหรี่หน้าใหม่ให้ประสบความสำเร็จ มีระบบการจัดการความเสี่ยงของการสูบบุหรี่ในกลุ่มเป้าหมายใหม่รอบด้าน ดำเนินการต่อเนื่อง และมีความยั่งยืน

2.เพื่อสร้างเยาวชนต้นแบบที่ไม่สูบบุหรี่ และสามารถขยายเครือข่ายชวนเพื่อนลด ละ เลิกบุหรี่อย่างได้ผล และสามารถขยายเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย1.สามารถป้องกันนักสูบบุหรี่หน้าใหม่ได้ 100% ซึ่งหลักจากการขับเคลื่อนกิจกรรมไม่พบผู้สูบบุหรี่รายใหม่เลยในชุมชนบ้านกือทอง

2.เยาวชนต้นแบบไม่สูบบุหรี่ในชมรมฯจำนวน 15 คน สามารถขยายเครือข่ายชวนเพื่อนเพื่อเลิกบุหรี่ได้ประสบความสำเร็จ จำนวน 20 คน ในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งตอนนี้ชมรมฯมีเยาวชนต้นแบบไม่สูบบุหรี่ จำนวน 35 คน

3.ด้วยพลังการขับเคลื่อนของเยาวชนที่จัดกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ สร้างกระแส ทำให้มีผู้ที่สนใจเลิกบุหรี่ และสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมปลอดควันบุหรี่ได้หลายแห่ง เช่น มัสยิด โรงเรียน สนามกีฬา ร้านชำ และงานบุญของหมู่บ้าน

สรุป พลังการขับเคลื่อนโดยกลุ่มเยาวชนในพื้นที่ ที่ก่อตั้งขึ้นด้วยกับพลังจิตอาสาและสำนึกรักบ้านเกิด ร่วมกันกำหนดภารกิจต่างๆ ความดีต่างๆ โดยเฉพาะการขับเคลื่อนเรื่องบุหรี่ทำให้การแก้ปัญหาที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้น และมีโอกาสประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง การมีส่วนร่วมจากชาวบ้านทำให้การสนับสนุนชมรมฯ ของลูกหลานตัวเองเป็นอย่างไรดี ตลอดจนชมรมฯได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนเรื่องบุหรี่ในชุมชน ได้กำหนดเป็นแผนกิจกรรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว จึงทำให้กิจกรรมที่ดำเนินการมีความคืบหน้า มีพัฒนาการและประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ1.การดำเนินงานในชุมชนจะประสบความสำเร็จและสามารถขับเคลื่อนไปได้ก็ต่อเมื่อชุมชนสามารถดำเนินการเองได้ ชุมชนเป็นเจ้าของหลักการพัฒนา และวางระบบการจัดการชุมชนเอง ซึ่งชมรม

เยาวชนอัลฟาruk ก็คือชมรมฯในภาคชุมชนที่อาสาเป็นเจ้าภาพหลักของชุมชนในการขับเคลื่อนงานด้าน
สุขภาพต่างๆของชุมชน

2.เยาวชนเป็นช่วงวัยที่ต้องการแสดงออก และต้องการเวทีในการแสดงออกเป็นอย่างมาก จึงจำเป็นต้องมีที่
สังคมจะสร้างเวทีให้เยาวชนได้แสดงออกด้วยพฤติกรรมในทางที่ดี ในทางสร้างสรรค์และการบำเพ็ญ
ประโยชน์

ชื่อเรื่อง : การบริหารจัดการงบประมาณบำบัดเลิกบุหรี่และสุรา งวดที่ 2 ปี 2559 จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอุบลวรรณ บุญเรือนยา

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการใช้จ่ายงบประมาณบำบัดเลิกบุหรี่ในสถานบริการสาธารณสุขที่ได้รับงบจัดสรรในการบำบัดเลิกบุหรี่ ระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน 2559 ของจังหวัดเชียงใหม่

ผลการวิจัย จำนวนเงินงบประมาณบำบัดเลิกบุหรี่ที่ได้รับการจัดสรรงวดที่ 2 จำนวน 25 อำเภอ จำนวน 3,950,000 บาท จัดสรรให้กับโรงพยาบาล จำนวน 22 แห่ง จำนวนเงิน 2,678,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 67.80 จำนวนผู้ที่รับการบำบัด 2622 คน เฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการบำบัดคนละ 1,021 บาท ค่าใช้จ่าย 3 ลำดับ คือ ค่าเวชภัณฑ์ ค่าอาหารกลางวันและอาหารว่าง ค่าวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 61.83 , 20.36 , 13.41 ตามลำดับ และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 26 แห่ง จำนวนเงิน 1,272,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.20 จำนวนผู้ที่รับการบำบัด 1622 คน เฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการบำบัดคนละ 784 บาท ค่าใช้จ่าย 3 ลำดับ คือ ค่าอาหารกลางวันและอาหารว่าง ค่าวัสดุ ค่าเวชภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 74.71 , 16.56 , 7.41 ตามลำดับ

ข้อสรุป การจัดสรรให้กับสถานบริการ จำนวน 48 แห่ง จำนวนผู้ที่รับการบำบัด 4244 คน เฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการบำบัดคนละ 931 บาท ค่าใช้จ่าย 3 ลำดับ คือ ค่าเวชภัณฑ์ ค่าอาหารกลางวันและอาหารว่าง ค่าวัสดุ คิดเป็นร้อยละ 44.31 , 37.86 , 14.43 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานบำบัดเลิกบุหรี่ให้อย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้เกิดกิจกรรมกระบวนการในการบำบัดในสถานบริการสาธารณสุขเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความตื่นตัวในการชวนกันบำบัดเลิกบุหรี่ต่อไป

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

ชื่อผู้วิจัย : นางฝนทิพย์ พริกชู

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : น.ส.คารารัตน์ ลำภาสงฆ์ นายชัยวุฒิ ขุนเจริญ น.ส.นฤมล รักษายศ นายโกสินทร์ ผ่องแผ้ว

สถานที่ทำงาน : สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 12 จังหวัดสงขลา

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสูบบุหรี่

ผลการวิจัย การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำนวน 739 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมิถุนายน 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi-square test

ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.87 อายุเฉลี่ย 16.81 ปี เคยลองสูบบุหรี่ ร้อยละ 10.96 โดยยังคงสูบในปัจจุบัน ร้อยละ 24.36 อายุที่เริ่มสูบครั้งแรกเฉลี่ย 12.99 ปี เหตุที่สูบเพราะอยากลอง ร้อยละ 60.15 รูปแบบของยาสูบที่เป็นที่นิยมคือบุหรี่โรงงาน รองลงมาคือ บุหรี่มวนเอง คิดเป็นร้อยละ 40.61 และ 39.08 ตามลำดับ สูบวันละ 2-5 มวน ร้อยละ 23.37 โดยซื้อจากร้านขายของชำ ร้อยละ 40.61 สถานที่สูบส่วนใหญ่เป็นบ้านเพื่อน ร้อยละ 27.96 ได้รับการสอนในห้องเรียนเกี่ยวกับอันตรายจากการสูบบุหรี่ ร้อยละ 79.84 นักเรียนมีความรู้เรื่องบุหรี่อยู่ในระดับน้อย ร้อยละ 88.90 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการสูบบุหรี่ ร้อยละ 82.81 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ได้แก่ การมีบุคคลในบ้านสูบบุหรี่ ($P<0.05$) มีบ้านอยู่ใกล้ร้านจำหน่ายบุหรี่ ($P<0.01$) การตัดเดือนจากผู้ปกครอง ($P<0.01$) มีเพื่อนสูบบุหรี่ ($P<0.01$) ทัศนคติต่อการสูบบุหรี่ ($P<0.001$) การได้มาของบุหรี่ ($P<0.001$) และเคยเห็นคนสูบบุหรี่ในโรงเรียน ($P<0.001$)

ข้อสรุป เนื่องจากอายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ดังนั้นโรงเรียนควรจัดหลักสูตรการสอนเรื่องบุหรี่ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา สำหรับนักเรียนที่สูบบุหรี่อยู่แล้ว ควรจัดโปรแกรมบำบัดบุหรี่ในโรงเรียน และมีกิจกรรมรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ การศึกษาในเชิงคุณภาพ ในนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

ชื่อเรื่อง : นวัตกรรมการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรี่

ชื่อผู้วิจัย : นางสุรางค์ กาวรรณ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ชื่อผู้ร่วมวิจัย นายอุทิศ ชาววงศ์ นางสาวสาวิตรี คำมอย

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแม่ปาง

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ ปัญหาพฤติกรรมการใช้ยาเส้นเป็นปัญหาอย่างมากในกลุ่มชนเผ่าที่อาศัยในพื้นที่สูง การสำรวจการบริโภคยาสูบของประชาชน ต.สันติคีรี อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน ปี พ.ศ. 2558 ใน 695 ครัวเรือน ประชากร มีผู้สูบ 893 คน (เฉลี่ย 1.3 คนต่อครัวเรือน) อัตราการสูบบุหรี่คิดเป็นร้อยละ 29.56 ซึ่งเกิดจากความไม่ตระหนักรู้ เกิดผลกระทบต่อภาวะสุขภาพทั้งของผู้สูบและครอบครัว

วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยผู้สูบบุหรี่ให้เลิกบุหรี่ด้วยโปรแกรมนวัตกรรมการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรี่ และส่งเสริมผู้สูบบุหรี่ให้สามารถดูแลสุขภาพตนเองด้วยการแพทย์ทางเลือกได้

วิธีการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ดำเนินการในพื้นที่รับผิดชอบของ รพ.สต.แม่ปาง อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูบบุหรี่จำนวน 264 คน การดำเนินการมีขั้นตอนตามกระบวนการ PDCA (Plan-Do-Check-Act) ดังนี้ ในขั้น P-Plan มีการจัดค่ายการแพทย์วิถีธรรมชาติให้แก่เจ้าหน้าที่และ อสม. เพื่อเตรียมองค์ความรู้ในการจัดคลินิกลดละเลิกบุหรี่-สุราเคลื่อนที่ การทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้นำชุมชน และ อสม.เชิญชวนคนสูบบุหรี่เข้าร่วม โปรแกรม จัด 8 ฐานความรู้ พิชิตบุหรี่-เหล่า D-Do นำผู้สูบบุหรี่และคิมสุราเข้าฐานพิชิตบุหรี่-สุรา ฐาน1 คัดกรอง ตรวจวัดค่าคาร์บอนมอนอกไซด์ ฐาน2 ให้ความรู้ด้วยภาษาถิ่น (ปกากะญอ) ฐาน3 ดื่มน้ำสมุนไพรล้างพิษ ฐาน4 กัวชา चुดถิ่นพิษ ฐาน5 นวดกดจุดเท้าหยุดบุหรี่ ฐาน6 เข้มมือแช่เท้าด้วยสมุนไพร ฐาน7 ผ่อนคลายกายด้วยฤๅษีดัดตน และฐาน8 แจกผลการตรวจปอดกระตุ้นให้เลิกและนัดติดตาม C-Check ติดตาม 1, 3 และ 6 เดือน และ A-Act มีการทบทวนเป้าหมายและปรับปรุงกิจกรรม

ผลการศึกษา จากการดำเนินงานพบว่า ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.6 สูบบุหรี่มวนเอง สูบมามากกว่า 20 ปี ปริมาณที่สูบ 6-10 มวนต่อวัน สัดส่วนเป็นเพศชายร้อยละ 72.8 เพศหญิงร้อยละ 27.2 กลุ่มอายุที่พบผู้สูบบุหรี่มากที่สุดคือวัยแรงงานและกลุ่มผู้สูงอายุ ผลลัพธ์จากการเข้าร่วมโปรแกรมของผู้สูบ 264 คน สามารถเลิกได้ทั้งสิ้น 164 คน (ร้อยละ 62.12) เลิกได้ 6 เดือน 104 คน (ร้อยละ 39.39) เลิกได้ 3 เดือน 45 คน (ร้อยละ 17.05) และ 1 เดือน 15 คน (ร้อยละ 5.68) กลุ่มอายุที่เลิกได้สูงสุดอยู่ช่วง 40-59 ปี (ร้อยละ 37.80) รองลงมาคือ อายุ 60 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 32.32) จากการวัดค่าคาร์บอนมอนอกไซด์ในปอดพบว่าลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 1, 3 และ 6 เดือน และผู้สูบบุหรี่มีความพึงพอใจกับกระบวนการช่วยเลิกบุหรี่อยู่ในระดับสูง (เฉลี่ยมากกว่า ร้อยละ 80) และมีการนำความรู้จาก 8 ฐานในการดูแลสุขภาพ

สรุปและข้อเสนอแนะ นวัตกรรมทางการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรีเป็นคลินิกเลิกบุหรีเคลื่อนที่เชิงรุกที่ใช้การแพทย์ทางเลือกเป็นกิจกรรมเสริมที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวไทยภูเขา และการสื่อสารด้วยภาษาถิ่นมีผลต่อความสำเร็จในการช่วยเลิกบุหรี โดยเฉพาะในกลุ่มชนเผ่าและสูงอายุ

ชื่อเรื่อง : ประสิทธิภาพของโปรแกรมช่วยเลิกบุหรี่ด้วยยาอมสมุนไพร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ชื่อผู้วิจัย : นายสุรเดช คชสารทอง

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวสายไหม สัทธิมาท นางสาวพรพรรณ มะโน

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมช่วยเลิกบุหรี่ด้วยยาอมสมุนไพร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

วิธีการศึกษา: เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว ดำเนินการใน รพ.สต.ตำบลท่าก้อ กลุ่มตัวอย่างได้มาจากคลินิกช่วยเลิกบุหรี่เคลื่อนที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ มีผู้สูบบุหรี่ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 68 คน เป็นเพศชาย 53 คนและเพศหญิง 15 คน โดยกลุ่มตัวอย่างจะได้รับกิจกรรมการให้คำปรึกษารายบุคคลเพื่อช่วยเลิกบุหรี่ เป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 1 ครั้ง และให้ยาอมสมุนไพรสำหรับเพื่อเลิกบุหรี่ (กานพลู เปลือกมะนาว มะขามป้อม สมอไทย จิง ใบบโปรงฟ้า การบูร พริกไทยอ่อน ขมิ้นชัน และดอกมะลิ) รับประทานหลังอาหาร ต่อเนื่อง 4 สัปดาห์ การเก็บข้อมูลดำเนินการก่อนให้โปรแกรมโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลพฤติกรรม การสูบบุหรี่และการวัดค่าคาร์บอนมอนนอกไซด์ในปอด และหลังการติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 3 เดือน ข้อมูลนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของโปรแกรมกับเกณฑ์การเลิกได้สำเร็จด้วยโปรแกรมพฤติกรรมบำบัดขององค์การอนามัยโลก (ร้อยละ 30) ด้วยสถิติ Z-test

ผลลัพธ์ : ผู้สูบบุหรี่ที่เข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ 68 คนสูบบุหรี่โรงงานร้อยละ 32.35 และบุหรี่มวนเอง ร้อยละ 67.64 จำนวนมวนบุหรี่ที่สูบบุหรี่เฉลี่ย 5 มวน หลังจากเข้าร่วมโปรแกรม มีผู้เลิกบุหรี่ได้อย่างต่อเนื่อง 3 เดือน 37 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.41) สูบบุหรี่ลดลง 24 คน (ร้อยละ 35.29) และยังคงสูบบุหรี่เท่าเดิม 7 คน (ร้อยละ 10.29) จำนวนมวนบุหรี่เฉลี่ยลดลงจาก 5 มวน เหลือ 2 มวน ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) และเมื่อวัดระดับค่าคาร์บอนมอนนอกไซด์ (CO) พบว่ามีระดับลดลงร้อยละ 34.07 โดยค่าเฉลี่ยของ CO ลดลงจาก 11.3 ppm เหลือ 3.85 ppm ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยผลลัพธ์ของการเลิกบุหรี่สูงกว่าค่าเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 30) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ: โปรแกรมช่วยเลิกบุหรี่ด้วยยาอมสมุนไพรมีประสิทธิภาพต่อการช่วยเลิกบุหรี่ หน่วยบริการสุขภาพในพื้นที่สามารถดำเนินการได้ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมโปรแกรมนี้ในบริการช่วยเลิกบุหรี่ เพื่อการพัฒนาสุขภาพอย่างยั่งยืน

ชื่อเรื่อง : การใช้สื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์อัจฉริยะที่มีผลต่อการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่น

อายุระหว่าง 20-24 ปี

ชื่อผู้วิจัย : ผศ.ดร.พิจิตรพงศ์ สุนทรพิพิธ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : รศ.ดร.ชูกเกียรติ วิวัฒน์วงศ์เกษม และ รศ.ดร.ปรารธนา สถิตย์วิภาวี

สถานที่ทำงาน : ภาควิชาชีวสถิติ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ การวิจัยนี้การศึกษาอิทธิพลของการใช้สื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือต่อการสูบบุหรี่และบุหรี่ไฟฟ้า โดยจะดำเนินการศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 20-24 ปีในสถานที่ที่แตกต่างกัน เช่น วัยรุ่นในระบบการศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาและมหาวิทยาลัย วัยรุ่นในสถานบันเทิงกลางคืน วัยรุ่นในสถานบันเทิงกลางวัน/โรงหนัง/ร้านอาหารคาราโอเกะ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมาณพลจำนวน 640 คน โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษามุ่งเน้นไปยังความรู้สึกลดทอนของ ผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีต่อสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชัน จากการเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันดังกล่าว โดยศึกษาถึงความต้องการการสูบบุหรี่ (ในกลุ่มที่สูบ เคยสูบและไม่สูบบุหรี่/บุหรี่ไฟฟ้า) และความต้องการในการเลิกสูบบุหรี่ของกลุ่มผู้ที่สูบบุหรี่

โดยมีตัวแปรต้นคือ สื่อสังคมออนไลน์, แอปพลิเคชัน, สภาพแวดล้อมหรือสถานที่ที่เข้าใช้สื่อ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ หอพักนักศึกษา ร้านอาหารทั่วไป และสถานเริงรมย์ มีตัวแปรตามคือ ความต้องการในการสูบบุหรี่ซึ่งจะแบ่งเป็น อยากสูบบุหรี่ และไม่อยากสูบบุหรี่, ความต้องการในการเลิกบุหรี่พฤติกรรมการสูบ/เลิก/ลด/ละบุหรี่ และสถานะของการสูบบุหรี่ ได้แก่ สูบบุหรี่ เคยสูบ และไม่สูบบุหรี่ และมีตัวแปรควบคุมอื่นๆ เช่น เพศ, อายุ, การเข้าสังคม/กลุ่มเพื่อน/เครือข่ายเพื่อนที่สูบบุหรี่ เป็นต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกใช้แอปพลิเคชันและสื่อสังคมออนไลน์ทั้งที่มีแนวโน้มในลักษณะเชิญชวนให้สูบบุหรี่ เช่น Puff Puff รวมไปถึงให้เลิกสูบบุหรี่ เพื่อเปรียบเทียบว่าลักษณะใดจะมีอิทธิพลต่อกลุ่มวัยรุ่นที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันที่ใช้งานในแต่ละสถานที่ที่แตกต่างกันที่มีผลต่อการสูบบุหรี่และเลิกสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่น

2. เพื่อเปรียบเทียบผลระหว่างสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันที่มีต่อการสูบบุหรี่ และลด/ละ/เลิกสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่น

3. เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับวางแนวทางในการพัฒนารูปแบบของสื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันในการให้บริการเพื่อลดการเข้าถึงบุหรี่และลดการสูบบุหรี่ในกลุ่มวัยรุ่นสืบต่อไป

ผลการวิจัย สื่อในสังคมออนไลน์โดยเฉพาะเกมส์มีบทบาทอย่างมีนัยยะสำคัญในการที่ทำให้เยาวชนมีความอยากที่จะสูบบุหรี่/บุหรี่ไฟฟ้า โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่เป็นผู้ชาย แต่ในทางกลับกันสำหรับการเลิกสูบบุหรี่สื่อสังคมออนไลน์มีบทบาทมากกว่าเกมส์ สถานที่เล่นเกมและสื่อในสังคมออนไลน์มีผลกระทบต่อการตัดสินใจที่จะสูบบุหรี่/บุหรี่ไฟฟ้า โดยเฉพาะหอพักนักศึกษา และสถานเริงรมย์ แต่ในทางกลับกันเกมส์ยังไม่มีผลมากเท่ากับสื่อสังคมออนไลน์ในการหยุดหรือระงับความอยากสูบบุหรี่

ข้อสรุป สื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันเช่นเกมส์สูบบุหรี่ที่มีภาพการเคลื่อนไหวที่เสมือนจริงและสามารถเล่นกันเป็นกลุ่มได้จะมีผลกระทบต่อให้อยากที่จะสูบบุหรี่มากขึ้นแต่ในทางกลับกันเกมส์ที่แสดงผลร้ายของการสูบบุหรี่กลับมีผลไม่มากนักในการช่วยลดความต้องการที่จะสูบบุหรี่หรือให้เลิกสูบบุหรี่ ขณะที่สื่อสังคมออนไลน์มีผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อทั้งความต้องการสูบบุหรี่และการเลิกสูบบุหรี่ของกลุ่มทดลอง

**ผลงานวิจัยเพื่อสนับสนุน
การบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมยาสูบ**

ชื่อเรื่อง : ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และอิทธิพลจากสื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของ
เยาวชนในระดับอาชีวศึกษา พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ชื่อผู้วิจัย : นายอัครวีริ ลาปี้อ¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : รศ.ภาณุ ธรรมสุวรรณ¹ รศ. ดร. อติศร ศักดิ์สูง¹ นางสาวสุจิตรา ไชยชนะ² นางสาวสุปรียา
นุ่นเกลี้ยง² และ นายอัครชาน ยูนิ³

สถานที่ทำงาน : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ¹

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา²

วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา³

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้เกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่และอิทธิพลจากสื่อสารเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ รวมทั้งศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหการสูบบุหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษาพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้และอิทธิพลจากกระบวนการสื่อสารเกี่ยวกับการรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษา พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ที่ค่าเฉลี่ย 3.43 นอกจากนี้การรับรู้และอิทธิพลจากกระบวนการสื่อสาร รวมถึงปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษาพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน

ข้อสรุป อย่างไรก็ตามพฤติกรรมและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของเยาวชนในสถาบันอาชีวศึกษาสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนรวมทั้งอิทธิพลจากปัจจัยแฝงอื่นด้วย เช่น การควบคุมเข้มงวดการสูบบุหรี่จากสถาบันการศึกษา ค่าครองชีพที่สัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับการขึ้นราคาบุหรี่ รวมถึงการกล่อมเกลாதางสังคมที่อาศัยหลักศาสนาอิสลามซึ่งมีผลต่อการเลิกสูบบุหรี่ เช่นเดียวกับอิทธิพลจากสื่อที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ที่ประกอบด้วยสติ๊กเกอร์ ป้ายพลาสติกและสโปดเสียงตามสาย นอกจากนี้สถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควรปรับรูปแบบการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับบุหรี่โทษและพิษภัยจากการสูบบุหรี่ให้มีความน่าสนใจ มีความต่อเนื่องและเหมาะสมให้มากขึ้น ในขณะที่ร้านค้าที่มีการจำหน่ายบุหรี่บริเวณรอบสถานศึกษา ควรร่วมมือกับสถาบันการศึกษาว่าด้วยการไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีอย่างเคร่งครัด รวมทั้งปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นทางกฎหมายที่มีส่วนสำคัญกับการจำกัดการเข้าถึงการสูบบุหรี่ของเยาวชนต่อไป

ชื่อเรื่อง : ความสามารถที่จะจ่ายสูงสุด ความเต็มใจที่จะจ่าย สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อยาสูบของชายผู้สูบบุหรี่ใน
จังหวัดร้อยเอ็ด

ชื่อผู้วิจัย : รศ.ดร.ศิริวรรณ ไกรสุรพงศ์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ผศ.ดร.เพ็ญจันทร์ เซอร์เรอร์

สถานที่ทำงาน : คณะสังคมศาสตร์ฯ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายของยาสูบ ความเต็มใจที่จะจ่าย และปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริโภคยาสูบ โดยการสำรวจชายที่สูบบุหรี่ในจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 400 คน

ผลการวิจัย มีผู้สูบบุหรี่อย่างเดิวย้อยละ 37.3 ยาเส้นอย่างเดิวย้อยละ 43.0 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้สูบบุหรี่อย่างเดียว เท่ากับ 34.65 บาท/วัน ยาเส้นอย่างเดียวเท่ากับ 5.83 บาท คิดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคยาสูบโดยรวมเท่ากับร้อยละ 16.1 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด เมื่อแบ่งการวิเคราะห์ตามควินไทล์ของรายได้ กลุ่มที่อยู่ในควินไทล์ล่างสุด(ยากจนที่สุด) จนถึงบนสุด มีค่าใช้จ่ายเพื่อยาสูบเฉลี่ย เท่ากับ 288.80 บาท 444.11 บาท 661.74 บาท 819.16 บาท และ 952.79 บาท /เดือน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาความเต็มใจที่จะจ่ายและความสามารถที่จะจ่ายสูงสุดตามควินไทล์ กลุ่มที่อยู่ใน ควินไทล์ล่างสุดจนถึงบนสุด มีความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อยาสูบเฉลี่ย เท่ากับ 14.33 บาท 18.68 บาท 23.63 บาท 28.76 บาท และ 37.08 บาท /วัน ตามลำดับ ส่วนความสามารถที่จะจ่ายสูงสุดตามควินไทล์ กลุ่มที่อยู่ในควินไทล์ล่างสุดจนถึงบนสุด มีความสามารถที่จะจ่ายเพื่อยาสูบเฉลี่ย เท่ากับ 28.30 บาท 32.35 บาท 41.48 บาท 48.67 บาท และ 56.40 บาท /วัน ตามลำดับ (ทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $p = .00$) เมื่อพิจารณาจำนวนมวนที่สูบเฉลี่ยของผู้สูบบุหรี่ตามควินไทล์ กลุ่มที่อยู่ในควินไทล์ล่างสุดจนถึงบนสุด สูบเฉลี่ย เท่ากับ 6.90 มวน 7.98 มวน 11.42 มวน 10.10 มวน และ 10.61 มวน /วัน ตามลำดับ (มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ $p = .03$)

ข้อสรุป การมีสถานะทางเศรษฐกิจดี จ่ายเพื่อยาสูบมากกว่า เต็มใจจะจ่ายและสามารถที่จะจ่ายสูงสุดเพื่อยาสูบมากกว่า มีแนวโน้มที่จะสูบมากกว่า และยังพบการเริ่มสูบบุหรี่เร็วขึ้น และมีจำนวนเพื่อนที่สูบด้วยกันมากกว่า

ข้อเสนอแนะ การเพิ่มราคาให้สูงขึ้น เพื่อลดการบริโภคยาสูบ ยังสามารถทำได้ เนื่องจากข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ผู้สูบยังสามารถที่จะจ่ายสูงสุดมากกว่าที่เป็นอยู่

ชื่อเรื่อง : ปัญหาความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรมยาสูบ ตาม FCTC มาตรา 19 ของประเทศไทย

ชื่อผู้วิจัย : วศิน พิพัฒน์ฉัตร

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : สถาบันส่งเสริมสุขภาพไทย

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ ประเทศไทยยังไม่เคยมีการดำเนินคดีทางแพ่งเพื่อเรียกค่าเสียหายจากอุตสาหกรรมยาสูบ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมาย 2 ฉบับ อันได้แก่ พระราชบัญญัติความรับผิดอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 26) การดำเนินคดีแบบกลุ่ม ที่ต่างประเทศใช้เป็นกฎหมายหลักในการดำเนินคดีทางแพ่ง จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการดำเนินการ 3 ประการ คือ 1) การรวบรวมหลักฐานทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรมยาสูบ 2) สมควรมีระบบในการรวบรวมผู้เสียหายที่เกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรณีที่ต้องการดำเนินคดีแบบกลุ่ม และ 3) การจัดทำฐานข้อมูลด้านกฎหมายและคดี ตลอดจนผลกระทบทางสุขภาพอันเกิดจากการบริโภคยาสูบ และความเสียหายอื่น ๆ เช่น อคติภัยอันเกิดจากการสูบบุหรี่ซิการ์เรต เพื่อใช้ในการดำเนินการฟ้องคดีทางแพ่งต่ออุตสาหกรรมยาสูบ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพร้อมของกฎหมายของประเทศไทยในการปฏิบัติตาม กรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก (Framework Convention on Tobacco Control: FCTC) มาตรา 19 ว่าด้วยเรื่อง ความรับผิด (Liability)

ผลการวิจัย 1) กรณีพิเคราะห์ตามพระราชบัญญัติความรับผิดอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ด้วยผลของมาตรา 2 ประกอบมาตรา 15 ทำให้พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลใช้บังคับกับสินค้าที่ขายก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ดังนั้นการฟ้องดำเนินคดีกับอุตสาหกรรมยาสูบก่อนที่กฎหมายนี้จะใช้บังคับจึงจำต้องกลับไปใช้กฎหมายละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งมีปัญหาในเรื่องภาระการพิสูจน์ของผู้เสียหาย การใช้พระราชบัญญัตินี้ประเด็นสำคัญที่ต้องรีบดำเนินการ คือ การแสวงหาพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถยืนยันผลกระทบอันเกิดจากการบริโภคยาสูบ นับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ เพื่อนำไปสู่การฟ้องดำเนินคดีต่ออุตสาหกรรมยาสูบต่อไปในอนาคต แม้การฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติความรับผิดอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 การพิจารณาคดีจะใช้พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 ตามมาตรา 3(2) ซึ่งรูปแบบคดีผู้บริโภคการแสวงหา

พยานหลักฐานจะให้อำนาจศาลในการซักถามพยานได้อย่างเต็มที่ แต่ฝ่ายโจทก์ก็ยังคงต้องมีหลักฐานมา พิสูจน์ต่อศาลเช่นกันถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นว่าเป็นผลโดยตรงจากการบริโภคนยาสูบ

2) กรณีพิเคราะห์ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่

26) การดำเนินคดีแบบกลุ่ม การดำเนินคดีแบบกลุ่มเป็นวิธีการที่สามารถให้ความยุติธรรมแก่ผู้เสียหายจำนวนมากที่มีข้อเท็จจริงและข้อเท็จจริงเดียวกัน ซึ่งการใช้การดำเนินคดีแบบกลุ่ม เพื่อการฟ้องดำเนินคดีแบบกลุ่มนั้น จำต้องพิจารณาเรื่อง “สมาชิกกลุ่ม” ซึ่งอาจต้องมีการรวบรวมผู้เสียหายที่เกิดจากการบริโภคนยาสูบ และผู้แทนของกลุ่มที่พร้อมจะเข้าสู่คดี ประเด็นเรื่อง กรณีการฟ้องคดีความเสียหายที่เกิดจากการบริโภคนยาสูบโดยตรง และความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ไม่สูบบุหรี่ อาจจะยากในทางปฏิบัติเรื่องการรวบรวมบุคคลเข้าเป็นสมาชิกในตอนแรก และข้อกฎหมายที่ใช้ต่อสู้ เนื่องจากต้องรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคนยาสูบ กับ ผลกระทบต่อสุขภาพ ซึ่งเกิดก่อนพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 มีผลใช้บังคับ อันส่งผลต่อเรื่องภาระการพิสูจน์ที่ตกแก่ผู้ฟ้องคดี ด้วยเหตุนี้เอง เพื่อให้การฟ้องดำเนินคดีในเรื่องความเสียหายจากอุตสาหกรรมยาสูบ เพื่อให้เป็นไปได้ในอนาคต สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการรวบรวมงานวิจัย นับเพื่อนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่ พ.ศ. 2552 ที่พระราชบัญญัติฯดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ต้องพยายามหาพยานหลักฐานที่ยืนยันให้ได้ว่า “ผลิตภัณฑ์ยาสูบ” จัดเป็น “สินค้าที่ไม่ปลอดภัย” ซึ่งประเด็นเรื่องความบกพร่องของสินค้า อาจใช้ในกรณีการฟ้องร้องอันเนื่องมาจาก เหตุอัคคีภัย อันเกิดมาจากการสูบบุหรี่ผลิตภัณฑ์ยาสูบ

ข้อสรุปปัญหาของประเทศไทย ในเรื่องความรับผิดชอบทางแพ่ง ที่มีการเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทนปัจจุบันมีพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยการดำเนินคดีแบบกลุ่มที่อาจเอื้อต่อการฟ้องดำเนินคดีต่ออุตสาหกรรมยาสูบ แต่ทั้งนี้ประเด็นเรื่องการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อนำไปใช้ในการต่อสู้คดีจำเป็นต้องมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะภายหลังจาก ปี พ.ศ. 2552 ที่พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 มีผลใช้บังคับ ที่สำคัญการควบคุมการบริโภคนยาสูบ มีหลายมาตรการที่ส่งผลต่อการควบคุมได้มากกว่าและเป็นมาตรการหลัก อย่างเช่น การควบคุมอุปสงค์ อันได้แก่ มาตรการด้านราคาและภาษี กับ การควบคุมการโฆษณาส่งเสริมการขาย และการอุปถัมภ์ ประเด็นปัญหาที่เกิดจากการควบคุมการบริโภคนยาสูบของประเทศไทย คือ “การบังคับใช้กฎหมาย” มากกว่าที่ยังคงมีปัญหาก็ยากแก่การแก้ปัญหา เนื่องด้วยระบบที่หน่วยงานของรัฐเท่านั้นที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องนี้ และวัฒนธรรมของประเทศไทย ในเรื่องการอะลุ่มอล่วยต่อการดำเนินการดำเนินคดี

ข้อเสนอแนะ 1) สมควรมีการรวบรวมหลักฐานทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปใช้ในการฟ้องคดีเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรมยาสูบ โดยเฉพาะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป เพื่อรองรับกรณีที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551

2) สมควรมีระบบในการรวบรวมผู้เสียหายที่เกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบ กรณีที่ต้องการดำเนินคดีแบบกลุ่ม เพื่อให้เมื่อเวลาเกิดการฟ้องร้องคดีจะได้มีจำนวนสมาชิกกลุ่มที่สามารถให้ศาลรับฟ้องการดำเนินคดีในรูปแบบนี้ได้ตามการดำเนินคดีแบบกลุ่มภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่มีการแก้ไขใหม่

3) สมควรให้มีการจัดทำฐานข้อมูลด้านกฎหมาย และคดี ตลอดจนผลกระทบทางสุขภาพอันเกิดจากการบริโภคยาสูบ และความเสียหายอื่น ๆ เช่น อักคีภัยอันเกิดจากการสูบบุหรี่ซิการ์เรต

ชื่อเรื่อง : ผลของโปรแกรม 5 ร. ต่อการเลิกบุหรี่ พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสังข์ ต.ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย : นายอนันต์ พรหมนิ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางฉวีวรรณ แซ่ซี้

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านพังสังข์ ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ การลดอัตราการสูบบุหรี่เป็นกลยุทธ์สำคัญของการควบคุมยาสูบ ตามยุทธศาสตร์ควบคุมยาสูบแห่งชาติ และเป็นการป้องกันควบคุมโรคเรื้อรังในกลุ่มโรคหลอดเลือดสมองที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน พื้นที่ รพ.สต.บ้านพังสังข์ มีอัตราการสูบบุหรี่ร้อยละ 26.41 ทั้งหมดเป็นผู้สูบบุหรี่ประจำทุกวัน และเกือบครึ่งเสพติดบุหรี่มานานกว่า 20 ปี จึงเป็นปัญหาเรื้อรังที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินผลโปรแกรม 5 ร. กับการเลิกบุหรี่ใน พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสังข์ อ.เมืองนครศรีธรรมราช

วิธีการดำเนินงาน เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ดำเนินการช่วยเลิกบุหรี่โดยใช้กระบวนการ 5 ร.พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสังข์ อ.เมืองนครศรีธรรมราช ในกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการจำนวน 420 คน โปรแกรม 5 ร. ประกอบด้วย ร1 รู้จริง เป็นการเรียนรู้ร่วมกันโดยสำรวจข้อมูลการสูบบุหรี่ วิเคราะห์ข้อมูล และย้อนคืนข้อมูลสู่ชุมชน ร2 รุกในชุมชน จัดหน่วยโมบายดีดีช่วยเลิกบุหรี่สัญจร ให้ความรู้ ประเมินพฤติกรรมกรรมการติดบุหรี่ การคิดสารนิโคติน ตรวจปอดหาค่าCO+ นวดกดจุดสะท้อนฝ่าเท้า แจก เอกสาร การ์ดเสริมพลัง ให้คำปรึกษาการเลิกบุหรี่ ผู้สูบกกำหนดวันเลิกบุหรี่ ร3 ร่วมมือกันในชุมชน ภาติเครือข่ายร่วมจัดเวทีประชาคมเพื่อระดมความคิด ประมวลความคิดเป็นแผนที่ความคิด ตกลงเป็นของชุมชนเพื่อขับเคลื่อนการควบคุมยาสูบ ร4 ระบบ ระบบการดูแลติดตามผู้เลิกบุหรี่ ระบบเฝ้าระวังการสูบบุหรี่ในชุมชน อสม.เป็นบุคคลต้นแบบเลิกบุหรี่ และสร้างเครือข่าย เลิกบุหรี่ อสม.1 คน ต่อ เครือข่าย 4 คน ระบบการส่งต่อ และ ร5 รอบด้าน ทบทวนพัฒนากระบวนการทำงาน สร้างนวัตกรรม งานวิจัย สถานการณ์การสูบบุหรี่ในพื้นที่ แสวงหาภาคร่วมในชุมชน ดำเนินกระบวนการ 5ร. เป็นเวลา 12 เดือน ประเมินผลการเลิกบุหรี่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ครั้ง ณ 1 เดือน 3 เดือน และ 6 เดือน ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

ผลการวิจัย ผู้เข้าร่วมโครงการ ลด ละ เลิก บุหรี่ เลิกแล้ว 6 เดือน 221 ราย เลิกแล้ว 3 เดือน 60 ราย เลิกแล้ว 1 เดือน 36 ราย ร้อยละ 52.62, 8.57, 14.29 ตามลำดับ ประกาศใช้ธรรมนูญสุขภาพเพื่อการควบคุมยาสูบ และมีบุคคลต้นแบบเลิกบุหรี่ในพื้นที่

ข้อสรุป ผลของโปรแกรม 5 ร. ช่วยในผู้สูบบุหรี่ในพื้นที่ รพ.สต.บ้านพังสังข์ เลิกบุหรี่ได้

ข้อเสนอแนะ ครอบคลุมควรมีบทบาทสำคัญในการช่วยเลิกบุหรี่ และชุมชนควรมีกิจกรรมการเลิก
ต่อเนื่อง

ABP15

ชื่อเรื่อง: ประสิทธิภาพของเครือข่าย อสม.ต่อการช่วยเลิกบุหรี่ใน รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต.ท่าเรือ อ.เมือง
นครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย: นายอนันท์ พรหมนิน

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นางพรหมพร สุขเกษม

สถานที่ทำงาน: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านพังสิงห์ ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ เครือข่ายอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เป็นกลไกในระดับพื้นที่ที่สำคัญในการดำเนินงานควบคุมยาสูบ รวมถึงการหนุนเสริมโครงการ 3 ล้าน 3 ปีเลิกบุหรี่ทั่วไทยเทิดไถ่องค์ราชัน เพื่อการช่วยเลิกบุหรี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิผลของเครือข่าย อสม.กับการช่วยเลิกบุหรี่ในพื้นที่ รพ.สต.บ้านพังสิงห์ อ.เมืองนครศรีธรรมราช

วิธีการดำเนินงาน เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ดำเนินการช่วยเลิกบุหรี่โดยใช้เครือข่าย อสม.จำนวน 152 คน ในพื้นที่รพ.สต.บ้านพังสิงห์ อ.เมืองนครศรีธรรมราช โดยมีวิธีการดำเนินงานคือ 1) การเรียนรู้ร่วมกันโดย อสม. ทำการสำรวจข้อมูลการสูบบุหรี่ วิเคราะห์ข้อมูลและคืนข้อมูลสู่ชุมชน 2) การอบรมพัฒนาศักยภาพ อสม. และการนัดคอดจุดสะท้อนฝ่าเท้าช่วยเลิกบุหรี่ 3) ร่วมปฏิบัติการกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจัดหน่วยโมบายดีดีช่วยเลิกบุหรี่สัญจร ค้นหากลุ่มเป้าหมายเลิกบุหรี่ ประเมินพฤติกรรมกรรมการติดสารนิโคติน ให้ความรู้/ให้คำปรึกษาการเลิกบุหรี่ นัดคอดจุดสะท้อนฝ่าเท้า แจกเอกสารและการ์ดพลัง 4) ร่วมกับชุมชนและภาคีเครือข่ายจัดเวทีประชาคมเพื่อระดมความคิดขับเคลื่อนการควบคุมยาสูบ 5) เฝ้าระวังการสูบบุหรี่ในชุมชนและติดตามผู้เลิกบุหรี่ 6) อสม.เป็นบุคคลต้นแบบเลิกบุหรี่ และสร้างเครือข่ายเลิกบุหรี่ อสม.1 คน ต่อ เครือข่าย 4 คน และ การส่งต่อ 7) ทบทวนสถานการณ์การสูบบุหรี่ในพื้นที่ พัฒนาระบบการทำงานและแสวงหาภาคีร่วมในชุมชน ระยะดำเนินงานเป็นเวลา 12 เดือน ประเมินผลการเลิกบุหรี่โดยใช้แบบสัมภาษณ์จำนวน 3 ครั้ง ณ 1 เดือน 3 เดือน และ 6 เดือน ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า เครือข่าย อสม.ค้นหาผู้สูบบุหรี่ในพื้นที่ รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ได้ 673 คน มีอัตราการสูบบุหรี่เป็นประจำทุกวันร้อยละ 26.41 และเกือบครึ่งเสพติดบุหรี่มานานกว่า 20 ปี เครือข่าย อสม.สามารถช่วยผู้สูบบุหรี่เลิกได้ทั้งหมด 317 คน (ร้อยละ 47.11) จำแนกเป็น เลิกได้ 6 เดือน 221 ราย (ร้อยละ 32.84) เลิกได้ 3 เดือน 60 ราย (ร้อยละ 8.92) และเลิกได้ 1 เดือน 36 ราย (ร้อยละ 5.35) คิดเป็นสัดส่วนการช่วยเลิก 1: 2.1 (อสม. 1 คนค้นหาได้เฉลี่ย 4 คนและช่วยเลิกได้ 2.1 คน) และอสม.ทุกคนเป็นบุคคลต้นแบบเลิกบุหรี่ในพื้นที่

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ เครือข่าย อสม. ช่วยเลิกสูบบุหรี่ในพื้นที่ได้ผลเป็นอย่างดี ควรสนับสนุนทั้งงบประมาณและการพัฒนาศักยภาพให้กับเครือข่าย อสม. เพื่อการดำเนินการช่วยเลิกบุหรี่อย่างต่อเนื่องและการเฝ้าระวังการปฏิบัติ

ชื่อเรื่อง: รูปแบบการการควบคุมการสูบบุหรี่โดยชุมชนเพื่อชุมชน ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวอุไรวรรณ พานทอง

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นาย วงสินธุ์ ศักดิ์เกิด

สถานที่ทำงาน: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้แดง ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ การสูบบุหรี่มีผลเสียต่อสุขภาพเป็นสาเหตุของการเกิดโรคและการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร เป็นปัญหาสาธารณสุขที่ขัดขวางการพัฒนา ตำบลท่าเรือพบผู้สูบบุหรี่ 1,402 คน (ร้อยละ 27.23) วัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความสามารถให้ชุมชนในควบคุมยาสูบโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่มีการร่วมสร้างมาตรการและนโยบายเพื่อการควบคุมการสูบบุหรี่ในชุมชนโดยชุมชนเอง กลุ่มเป้าหมายคือ แกนนำและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ รพ.สต.บ้านไม้แดง ตำบลท่าเรืออำเภอเมืองนครศรีธรรมราช จำนวน 7 หมู่บ้าน มี 6 ขั้นตอนคือ 1)การสำรวจข้อมูลและค้นหาทุนและศักยภาพในชุมชน 2)การคืนข้อมูลและการทำประชาคม 3)การพัฒนาแกนนำชุมชนและการร่วมสร้างมาตรการและนโยบายชุมชน 4)การร่วมกันวางแผนและออกแบบกระบวนการตามบันไดผลลัพท์ 5)การร่วมดำเนินงานตามแผน และ 6)การติดตามประเมินผลลัพท์ ร่วมสรุปถอดบทเรียนและปรับปรุงนโยบายชุมชน

ผลการศึกษา พบว่าหลังจากการจัดเวทีประชาคมร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางควบคุมยาสูบ เกิดข้อตกลงที่เป็นนโยบายชุมชน 4 ประการ คือ 1) การสร้างจิตสำนึกไม่สูบบุหรี่ในที่สาธารณะ 2) ไม่สูบบุหรี่ใกล้เด็ก หญิงตั้งครรภ์ ผู้สูงอายุ และบุคคลที่ไม่สูบบุหรี่ 3) ร้านค้าไม่ขายบุหรี่ให้เยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และ 4) ไม่จำหน่ายหรือแจกบุหรี่ในงานบุญ และงานประเพณีต่าง ๆ จากการถอดบทเรียนพบว่า 1) ชุมชนมีปัญหาเรื่องการควบคุมการจำหน่ายบุหรี่ในร้านค้าปลีกในงานวัด 2) การหักดิบเป็นวิธีเลิกบุหรี่ที่ได้ผลที่สุด และ 3) แรงบันดาลใจที่ดีที่สุดในการเลิกคือลูก หลังจบโครงการเกิดเครือข่ายแกนนำชุมชนช่วยดำเนินการคลินิกอดบุหรี่ในสถานบริการ มีประเด็นบุหรี่ร่วมอยู่ในธรรมนูญการสร้างเสริมสุขภาพตำบล มากกว่านั้น มีผู้สมัครใจเลิกบุหรี่ 657 ราย สามารถเลิกได้สำเร็จ 485 ราย (ร้อยละ 73.82) จำแนกเป็นสามารถเลิกสูบ 1 ปี จำนวน 69 ราย (ร้อยละ 14.22) เลิกสูบ 6 เดือน จำนวน 108 ราย (ร้อยละ 16.44)และเลิกสูบ 3 เดือน จำนวน 258 ราย (ร้อยละ 39.27)

ข้อสรุป รูปแบบการควบคุมการสูบบุหรี่แบบชุมชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนทำให้มาตรการชุมชนเกิดขึ้นได้จริง และมีประสิทธิผลต่อการเลิกบุหรี่ได้อย่างมาก ควรนำมาใช้แก้ปัญหาบุหรี่ปัจจัยเสี่ยงของโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและบูรณาการในด้านส่งเสริมป้องกันอย่างจริงจัง

ชื่อเรื่อง: การบังคับใช้กฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบในและรอบสถานศึกษาในเขตสุขภาพที่ 5

ชื่อผู้วิจัย: นายนรา เทียมกลี

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นางสาวฉัตรชลิตา วิเศษสิงห์ นางประภากร พ่วงพีก นางสาวศุภัญญา ขำแสง

สถานที่ทำงาน: สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 5 จังหวัดราชบุรี

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงสำรวจแบบตัดขวาง (Cross – Sectional Survey) วัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ของสถานศึกษา และพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 ของร้านค้าบริเวณรอบสถานศึกษาที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบ พื้นที่ศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.) ทุกแห่งในจังหวัดเพชรบุรี สถานศึกษาระดับอื่นๆ เช่น ประถมศึกษา อาชีวศึกษา หรืออุดมศึกษา อำเภอละไม่น้อยกว่า 2 แห่ง และร้านค้ารอบสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 แห่งต่อสถานศึกษา 1 แห่ง

ผลการศึกษา จากสถานศึกษาที่ดำเนินการสำรวจทั้งสิ้น 38 แห่ง โดยเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 22 แห่ง และระดับประถมศึกษา จำนวน 16 แห่ง พบว่า ทั้งหมด (ร้อยละ 100) สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. 2535 ได้ถูกต้องในมาตรา 6 คือ ไม่มีผู้สูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่ แต่ที่สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนตามข้อกำหนดของกฎหมายในการจัดเขตปลอดบุหรี่ ได้แก่ มาตรา 5 (3) คือ การแสดงเครื่องหมายบริเวณทางเข้า ทุกช่องทางของสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 76.3 และการแสดงเครื่องหมายภายในบริเวณสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 63.2 ส่วนผลการสำรวจร้านค้ารอบสถานศึกษา พบว่า มีจำนวนทั้งหมด 87 แห่ง เป็นร้านค้าที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบ จำนวน 35 แห่ง เมื่อคิดเป็นสัดส่วนพบว่า มีร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบเฉลี่ย 1.5 แห่งต่อ 1 สถานศึกษา ระยะห่างระหว่างสถานศึกษาและร้านค้าที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉลี่ย 40.3 เมตร โดยมีระยะใกล้สุด 5 เมตร และไกลสุด 300 เมตร ประเภทของร้านค้าเกือบทั้งหมดเป็นประเภทร้านขายของชำหรือร้านโชห่วย ร้อยละ 91.4 มีการจำหน่ายทั้งผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 82.9 ชนิดของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่จำหน่ายมีทั้ง บุหรี่ซิการ์แรตและยาเส้น ร้อยละ 94.3 เมื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 พบว่า ร้อยละ 100 มีการปฏิบัติได้ถูกต้องตามมาตรา 4 – มาตรา 12 แต่ที่พบว่า ยังมีการปฏิบัติไม่ถูกต้องถึงร้อยละ 34.3 ในมาตรา 13 ซึ่งเป็นการแบ่งมวนบุหรี่ขายใส่ซองพลาสติกซึ่งไม่ได้แสดงฉลากข้อความ ภาพคำเตือนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อเสนอแนะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสร้างความเข้าใจและสนับสนุนสื่อและเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่แก่สถานศึกษาเพื่อให้มีการดำเนินการตามกฎหมายอย่างครบถ้วนและถูกต้อง ตลอดจนสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการและควบคุมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ยาสูบของร้านค้ารอบสถานศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อเป็นการป้องกันและลดการเข้าถึงบุหรี่ของเยาวชนต่อไป

ชื่อเรื่อง: การสำรวจสถานการณ์ร้านค้าที่จำหน่ายบุหรี่บริเวณรอบ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวสุกัญญา เรืองประดับ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นางสาวศุภารัตน์ สะอาดอิน นายวีรภัทร โพธิ์ทอง

สถานที่ทำงาน: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ ปัจจุบันเยาวชนไทยเข้าถึงบุหรี่ได้ง่าย โดยแหล่งเข้าถึงบุหรี่ที่สำคัญที่สุด คือ ร้านค้าในชุมชนใกล้บ้าน ใกล้สถานศึกษาและประเทศไทยมีข้อบังคับกฎหมายหลัก ๒ ฉบับในการควบคุมผู้จำหน่ายบุหรี่ให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดได้แก่พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐

วัตถุประสงค์ งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความชุกของร้านค้าจำหน่ายบุหรี่ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎหมายและเพื่อศึกษาเหตุผลของผู้จำหน่ายบุหรี่ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎหมายสำหรับวิธีการศึกษาเป็นการสำรวจโดยใช้แผนที่ผ่านโปรแกรม Google Map เพื่อพิกัดจุดร้านค้าจำหน่ายบุหรี่พหุสถานการสังเกตและสัมภาษณ์ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา ในรัศมี ๓๐๐ เมตรจากร่วมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต มีร้านค้าจำหน่ายบุหรี่ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎหมายทั้งหมด ๓๗ ร้าน เป็นร้านค้าโชห่วย ๒๕ ร้านร้านสะดวกซื้อ ๑๒ ร้านซึ่งไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎหมาย ๒ ข้อ คือ การโฆษณาการจำหน่ายบุหรี่ และการแสดงใบอนุญาตเหตุผลของผู้จำหน่ายบุหรี่ในร้านค้าโชห่วยที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับกฎหมาย เรื่อง การจำหน่ายให้บุคคลอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์ คือ เจ้าของร้านค้าเชื่อมั่นประสบการณ์ที่มีมานานว่าประเมินอายุของผู้ซื้อได้ ไม่ต้องตรวจบัตรประชาชน การโฆษณาการจำหน่ายบุหรี่ คือ เจ้าของร้านค้ารับรู้ว่ามีกฎหมายข้อนี้ แต่รับรู้ผิดและไม่ครบถ้วน การแบ่งขายบุหรี่ คือ เจ้าของร้านค้าไม่เห็นด้วยกับกฎหมายข้อนี้ การแสดงใบอนุญาต คือ เจ้าของร้านค้ารับรู้ว่ามีกฎหมายข้อนี้ แต่รับรู้ไม่ครบถ้วน และกฎหมายควรกำหนดระยะเวลาในการจำหน่ายบุหรี่ใกล้สถานศึกษาให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ งานวิจัยนี้เกิดประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปออกแบบแก้ปัญหาบนเหตุผลของการทำผิดกฎหมายต่อไป

ชื่อเรื่อง: อิทธิพลของสิ่งของส่งเสริมบุหรีกับการตลาดเชิงสังคม กรณีภาพคำเตือนสุขภาพบนของบุหรีต่อพฤติกรรมการสูบบุหรีของเยาวชนในสถานศึกษา

ชื่อผู้วิจัย: วันเพ็ญ แก้วปาน ¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: สุรินทร กลัมพากร ¹ จุฑาธิป ศีลบุตร ²

สถานที่ทำงาน: ภาควิชาการพยาบาลสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล ¹

ภาควิชาชีวสถิติ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ²

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาอิทธิพลของสิ่งของส่งเสริมบุหรีต่อพฤติกรรมการสูบบุหรีของเยาวชนในสถานศึกษา

ผลการวิจัย เยาวชนร้อยละ 26 เคยเห็นสิ่งของที่มีชื่อ เครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือสิ่งของเลียนแบบผลิตภัณฑ์ยาสูบ ร้อยละ 1.1 มีพฤติกรรมซื้อและสะสม สิ่งที่เหมาะสมส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้า (38.5%) เยาวชนส่วนใหญ่มีระดับความรู้เกี่ยวกับสิ่งของส่งเสริมบุหรีตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบอยู่ในระดับน้อย มีระดับเจตคติต่อการซื้อ การสะสมและการครอบครองสิ่งของที่มีตราหื้อบุหรีในระดับมาก สำหรับผู้ที่สนใจและอยากซื้อสิ่งของส่งเสริมบุหรี ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับแรงจูงใจในการซื้อและสะสมในระดับมาก โดยร้อยละ 18.3 ของเยาวชนมีความเห็นว่า การซื้อ ครอบครอง และสะสมมีผลต่อความตั้งใจในการสูบบุหรี รายได้และพฤติกรรมการสูบบุหรีเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมซื้อสิ่งของส่งเสริมบุหรี ($p=0.045$, $p=0.021$ ตามลำดับ) โดยเยาวชนที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากบุคคลอื่นจะมีพฤติกรรมซื้อสิ่งของส่งเสริมบุหรีในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากพ่อแม่ หรือจากการทำงานพิเศษ และผู้ที่เคยเลิกสูบแล้วกลับมาสูบบุหรี/ผู้ที่สูบบุหรี จะมีสัดส่วนของการซื้อสิ่งของมากกว่าคนที่ไม่สูบบุหรี/เคยสูบบุหรีแต่เลิกแล้ว

ข้อสรุป การซื้อ ครอบครอง และสะสมสิ่งของที่มีชื่อ เครื่องหมายของผลิตภัณฑ์ยาสูบ หรือสิ่งของที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งเลียนแบบผลิตภัณฑ์ยาสูบมีผลต่อความตั้งใจและพฤติกรรมการสูบบุหรีของเยาวชนในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ ควรมีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการห้ามโฆษณาสิ่งของส่งเสริมบุหรีตามพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 และเฝ้าระวังการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศและการจำหน่ายสินค้าทางออนไลน์ เพื่อลดการจำหน่ายสินค้าและการรับสู้อัจฉริยะหื้อบุหรีในกลุ่มเยาวชนในระยะยาว

ชื่อเรื่อง: ผลของการประยุกต์ใช้แบบจำลองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน โรงเรียนแห่งหนึ่ง อาเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

ชื่อผู้วิจัย: ชารทิพย์ นนทะโคตร¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ²

สถานที่ทำงาน: นิติตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร¹
หน่วยปฏิบัติการวิจัยและวิชาการเพื่อการควบคุมยาสูบภาคเหนือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร²

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อาเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชายมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อาเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ที่มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่เป็นครั้งคราว จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้แบบจำลองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป็นเวลา 10 สัปดาห์ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม คือ รู้ทันพิษภัย เลิกบุหรี่กันดีกว่า มาทาสัญญากันใหม่ กำลังใจสู่เป้าหมาย และฝั่งฝันแห่งความสำเร็จ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติ t-test

ผลการวิจัย หลังการเข้าโปรแกรมกลุ่มทดลองมีความสมดุลการตัดสินใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่สูงกว่าก่อนทดลอง และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่ำกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะหลังทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีความสมดุลการตัดสินใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่สูงกว่ากลุ่มควบคุม และพฤติกรรมการสูบบุหรี่ต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ โปรแกรมที่ประยุกต์ใช้แบบจำลองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงสามารถนำโปรแกรมดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและกลุ่มเป้าหมายเพื่อลดการบริโภคยาสูบของเยาวชน

ชื่อเรื่อง: ปัจจัยทำนายพฤติกรรมกำรสูบบุหรี่ของผู้หญิงที่วสถานบันเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัย

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวบุญชนัญญา พงษ์ปรีชา¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ² นางสาวจริยะ แห่งสันเทียะ² นางสาววรางังคณา เหมือนแก้ว³

สถานที่ทำงาน: หน่วยปฏิบัติการวิจัยและวิชาการเพื่อการควบคุมยาสูบภาคเหนือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร¹ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร² โรงพยาบาลทองแสงขัน อำเภอทองแสงขัน จังหวัดอุตรดิตถ์³

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยทำนายพฤติกรรมกำรสูบบุหรี่ของผู้หญิงที่วสถานบันเทิงรอบมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง คือ หญิงที่เทิงวสถานบันเทิงตอนกลางคืน จำนวน 279 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติไคสแควร์ และสถิติวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก

ผลการวิจัย หญิงที่เทิงวสถานบันเทิงสูบบุหรี่ ร้อยละ 32.3 ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ยี่ห้อ L&M จำนวน 1-5 มวนต่อวัน ซื่อบุหรี่จากร้านค้าสะดวกซื้อ เสียค่าใช้จ่ายในการสูบบุหรี่ประมาณ 600 บาทต่อเดือน และกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่สูบบุหรี่จะสูบบุหรี่ทุกครั้งที่มาเทิงวสถานบันเทิง โดยร้อยละ 21.9 นั่งสูบบุหรี่ภายในสถานบันเทิง และร้อยละ 3.3 ซื่อบุหรี่จากสถานบันเทิง ผลการวิเคราะห์ด้วยสถิติไคสแควร์ และสถิติการถดถอยโลจิสติก พบ 5 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และสามารถทำนายพฤติกรรมกำรสูบบุหรี่ของเพศหญิงที่เทิงวสถานบันเทิงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุต่ำกว่า 20 ปี (OR Adj= 0.110, 95% CI: 0.042-0.292) ความถี่ในการเทิงวกลางคืนมากกว่า 3 วันต่อสัปดาห์ (OR Adj= 6.854, 95% CI: 1.358-0.998) มีทัศนคติที่ดีต่อการสูบบุหรี่ (OR Adj= 0.165, 95% CI: 0.075-0.365) มีบุคคลภายในครอบครัวสูบบุหรี่ (OR Adj= 2.843, 95% CI: 1.375-5.876) และมีคนรักสูบบุหรี่ (OR Adj= 4.299, 95% CI: 2.041-9.058) โดยสามารถทำนายพฤติกรรมกำรสูบบุหรี่ของหญิงที่วสถานบันเทิงได้ ร้อยละ 57.3 (Pseudo R²= 0.410)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ จากการศึกษา พบว่าหญิงที่เทิงวสถานบันเทิงสูบบุหรี่จำนวนมากมีพฤติกรรมสูบบุหรี่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมยาสูบรวมทั้งสถานศึกษา ควรมีมาตรการป้องกันโดยกำรสร้างทัศนคติและทักษะชีวิต ผ่านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังควรมีการดำเนินงานรณรงค์ให้พ่อแม่เลิกบุหรี่ เพื่อป้องกันพฤติกรรมกำรเลียนแบบ

ชื่อเรื่อง: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพระสงฆ์ อาเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี

ชื่อผู้วิจัย: นายเรวัตต์ จูสิงห์¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ² นางสาวบุญชนัญญา พงษ์ปรีชา²

สถานที่ทำงาน: นิสิตหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร¹

หน่วยปฏิบัติการวิจัยและวิชาการเพื่อการควบคุมยาสูบภาคเหนือ คณะสาธารณสุขศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร²

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสูบบุหรี่และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพระสงฆ์ในอาเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี กลุ่มตัวอย่างคือ พระสงฆ์ในอาเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี จำนวน 137 รูป เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ร้อยละ 57.7 ส่วนใหญ่สูบบุหรี่ยี่ห้อกรองทิพย์ จำนวน 1-10 มวนต่อวัน เข้าถึงบุหรี่ด้วยการซื้อด้วยตนเอง ร้อยละ 63.3 สถานที่สูบเป็นประจำคือภายในกุฏิ ในช่วงก่อนและหลังฉันอาหารเช้า มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคจากบุหรี่อยู่ในระดับสูงมาก ร้อยละ 66.5 รับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 49.1 รับรู้ประโยชน์จากการไม่สูบบุหรี่อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 49.1 และรับรู้อุปสรรคในการเลิกบุหรี่อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 46.2 ด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ($r = -0.251$) การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ($r = -0.322$) การรับรู้ประโยชน์จากการไม่สูบบุหรี่ ($r = -0.414$)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ จากการศึกษา พบว่า มีพระสงฆ์สูบบุหรี่เป็นจำนวนมาก หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมไปถึงสำนักงานพระพุทธศาสนาควรมีพัฒนามาตรการทางธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเลิกบุหรี่ และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ โดยการให้ความรู้และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความรุนแรงของโรคที่เกิดจากบุหรี่และประโยชน์จากการเลิกสูบบุหรี่

ชื่อเรื่อง: ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากร้านค้าถึงสถานศึกษากับพฤติกรรมการขายบุหรี่ให้เยาวชนในสถานศึกษาในเขตเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์

ชื่อผู้วิจัย: ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ¹

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นายวรฤทธิ์ ประเสริฐ²

สถานที่ทำงาน: หน่วยปฏิบัติการวิจัยและวิชาการเพื่อการควบคุมยาสูบภาคเหนือ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร¹ สถานภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัยนเรศวร²

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวางครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากร้านค้าถึงสถานศึกษากับพฤติกรรมการขายบุหรี่ให้เยาวชนในสถานศึกษาในเขตเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ร้านค้าขายบุหรี่ จำนวน 122 ร้านค้า และสถานศึกษา จำนวน 14 แห่ง (จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ ประถมศึกษาชายโอกาส มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องระบบระบุพิกัด (Global Positioning System; GPS) และแบบสอบถาม ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม QGIS สถิติเชิงพรรณนา และสถิติ ไคสแควร์

ผลการวิจัย ในรัศมี 300 เมตร และ 500 เมตรรอบสถานศึกษา พบว่า มีร้านค้าขายบุหรี่หนาแน่นมากที่สุดบริเวณโดยรอบโรงเรียนประถมศึกษาคิดเป็นอัตราส่วน 4.5 ร้านค้าต่อโรงเรียนประถมศึกษา 1 แห่ง และ 12.5 ร้านค้าต่อโรงเรียนประถมศึกษา 1 แห่ง ตามลำดับ ในขณะที่ในรัศมี 1,000 เมตรรอบสถานศึกษามีร้านค้าขายบุหรี่หนาแน่นมากที่สุดบริเวณโดยรอบโรงเรียนมัธยมศึกษาคิดเป็นอัตราส่วน 27 ร้านค้าต่อโรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง โดยมีระยะทางเฉลี่ยจากร้านค้าขายบุหรี่ถึงสถานศึกษาที่ใกล้ที่สุดเท่ากับ 811.73 เมตร และมีผู้ประกอบการร้านค้าที่แบ่งขายบุหรี่เป็นมวน ๆ ร้อยละ 70.2 ขายบุหรี่แบบให้ลูกค้าเข้าถึงจุดขายบุหรี่ด้วยตนเอง ร้อยละ 21.5 ไม่ตรวจสอบอายุของผู้ซื้อก่อนขายบุหรี่ ร้อยละ 67.8 วางโชว์บุหรี่ ณ จุดขาย ร้อยละ 67.8 และขายบุหรี่ให้เยาวชน ร้อยละ 53.7 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากร้านค้าขายบุหรี่ถึงโรงเรียน (> 500 เมตร, ≤ 500 เมตร) กับพฤติกรรมการขายบุหรี่ พบว่า ร้านค้าที่ตั้งอยู่ในรัศมี 500 เมตรรอบสถานศึกษามีพฤติกรรมการขายบุหรี่แบบให้ลูกค้าเข้าถึงจุดขายบุหรี่ด้วยตนเองมากกว่าร้านค้าที่ตั้งอยู่นอกรัศมี 500 เมตรรอบสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และร้านค้าที่ตั้งอยู่ในรัศมี 1,000 เมตรรอบสถานศึกษามีพฤติกรรมวางโชว์บุหรี่ ณ จุดขายมากกว่าร้านค้าที่ตั้งอยู่นอกรัศมี 1,000 เมตรรอบสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า ร้านค้าขายบุหรี่มีความหนาแน่นมากในบริเวณโดยรอบสถานศึกษา โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนี้ ผู้ประกอบการร้านค้าขายบุหรี่ส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมขายบุหรี่ไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

สรรพสามิต ตำรวจ และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจึงควรมีมาตรการเฝ้าระวังและบังคับใช้กฎหมายกับผู้ประกอบการร้านค้าขายบุหรี่อย่างเข้มงวด โดยเฉพาะโดยรอบสถานศึกษาในเขตเมือง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการเกิดนักสูบหน้าใหม่และลดการบริโภคยาสูบของเยาวชน

ชื่อเรื่อง: การศึกษาการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย จังหวัดสุรินทร์

ชื่อผู้วิจัย: นางพัฒนฉिता ตั้งจิตเพียรโชค

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: -

สถานที่ทำงาน: โรงพยาบาลสุรินทร์

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ พฤติกรรมเกี่ยวกับบุหรี่และกฎหมายเกี่ยวกับบุหรี่ของร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี

2. เพื่อพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย เขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

3. เพื่อให้ร้านค้าในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ และภาคีเครือข่าย มีการปรับเปลี่ยนความรู้ และพฤติกรรมลด ละ เลิก สูบบุหรี่ ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิจัยและสรุปผล ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.20 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 34.80 ส่วนใหญ่มีอายุ 40 – 49 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.0 มีระดับการศึกษาประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.10 ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.50 ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนส่วนใหญ่ มากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.90 ส่วนใหญ่ผู้ที่มาซื้อบุหรี่ในร้านค้าของท่านส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.6

กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องบุหรี่ และกฎหมายบุหรี่ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อภิปรายได้ว่า เป็นผลมาจากผู้วิจัยมีการดำเนินการวางแผนวิจัยอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน โดยมีการอบรมภาคีเครือข่ายให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยบุหรี่ และกฎหมายบุหรี่ อย่างต่อเนื่อง และดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับภาคีเครือข่ายโดยให้ภาคีเครือข่ายชุมชนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทุกคนและจัดกิจกรรมเป็นระยะ ๆ ตลอดจนเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ ชี้แนะ ส่งผลให้ภาคีเครือข่ายมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้เรื่องบุหรี่ และกฎหมายบุหรี่ การเลิกบุหรี่ ไปดำเนินการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ให้กับประชาชนกลุ่มตัวอย่าง และมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้หลากหลายรูปแบบเกี่ยวกับพิษภัยของการสูบบุหรี่ โดยให้ร้านค้าเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่ภาคีเครือข่ายชุมชนจัดขึ้นในชุมชน ส่งผลทำให้ร้านค้ามีความรู้เรื่องพิษภัยของบุหรี่ และกฎหมายบุหรี่ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี

กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ถูกต้อง สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาครั้งนี้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สูบบุหรี่มีระยะเวลาในการสูบบุหรี่ 1 – 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.3 ปริมาณในการสูบบุหรี่ จำนวน 1-5 มวน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.6 ส่วนใหญ่เคยคิดเลิกสูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 18.2 สมาชิกในครอบครัวมีบุคคลที่สูบบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 29.5 ได้แก่ พ่อ มากที่สุด ลูกชาย สามี หลานชาย ตามลำดับ อภิปรายได้ว่า การที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่มีสาเหตุมาจากปัจจัยหลากหลายที่เอื้อต่อการมีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้ประชาชน มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ และปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ในชุมชนเอื้อต่อการให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ที่เหมาะสมและปฏิบัติตามนโยบายของชุมชน และเมื่อภาคีเครือข่ายมีการดำเนินการพัฒนาร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยมุ่งหวังให้ร้านค้าเป็นร้านค้าต้นแบบปลอดบุหรี่ มีการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ เรื่องพิษภัยบุหรี่ และกฎหมายบุหรี่ จัดกิจกรรมรณรงค์การเลิกสูบบุหรี่ จัดทำป้ายสัญลักษณ์บ่งบอกการห้ามสูบบุหรี่ มีการกำหนดมาตรการข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการลด ละ เลิก สูบบุหรี่ มีการพูดคุยกับเจ้าของร้านค้าในชุมชนไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี กระตุ้นให้ประชาชนเกิดความตระหนักถึงพิษภัยของการสูบบุหรี่ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการสูบบุหรี่ถูกต้องอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการส่งเสริมบริการเชิงรุกแก่ร้านค้าในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ให้ครบ 100 % เพื่อเป็นแกนนำร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี
2. ควรมีการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายและร้านค้าต้นแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปีมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนาชุมชนต้นแบบปลอดบุหรี่อย่างต่อเนื่อง
3. ควรมีการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการรณรงค์โทษของพิษภัยบุหรี่ และการลด เลิกสูบบุหรี่ในชุมชนและสถานที่ราชการ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ร้านค้าต้นแบบมีความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ยังไม่ถูกต้อง ได้แก่ ควันบุหรี่ปนจากปากผู้สูบจะมีสารพิษมากกว่าควันบุหรี่ปนที่ลอยปลายมวนที่จุดไว้ สารพิษที่มีอยู่ในควันบุหรี่ปนมี 2 ชนิด ได้แก่ ทาร์ และนิโคติน ผู้ที่สูบบุหรี่ชนิดที่มีก้นกรองทำให้ปลอดภัยจากสารพิษในควันบุหรี่ปน การสูบบุหรี่เป็นสาเหตุทำให้เส้นเลือดในสมองแตกและเป็นอัมพาต เจ้าของสถานที่ ถ้าไม่จัดพื้นที่ให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ หรือเขตสูบบุหรี่ มีโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท การขายบุหรี่ให้เด็ก ในข้อ 17 มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. 2535 คือต่อต้านการผลิตบุหรี่
2. ควรมีการส่งเสริมให้บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะผู้ปกครอง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และญาติพี่น้อง เป็นต้นแบบในการไม่สูบบุหรี่ในครอบครัว

3. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่แกนนำภาคีเครือข่ายชุมชน แกนนำเครือข่ายโรงเรียนแกนนำนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และกระตุ้นให้มีการจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องโทษของการสูบบุหรี่ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเลิกสูบบุหรี่ การป้องกันการสูบบุหรี่ในชุมชน หน่วยราชการ วัด โรงเรียน และชุมชน ฯลฯ

4. ควรมีการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับทักษะ และเทคนิคการปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนสูบบุหรี่ให้กับเด็กระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลิกสูบบุหรี่ของประชาชนในชุมชนเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ และเขตชนบท จังหวัดสุรินทร์

2. ควรศึกษาประเมินผลกระทบของการได้รับอันตรายจากควันบุหรี่มือสอง ของประชาชนในจังหวัดสุรินทร์

ชื่อเรื่อง : 4H กระบวนการสร้างชุมชนปลอดบุหรี่ โดยอาศัยภาคี มีส่วนร่วม พื้นที่ชายแดนใต้ (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวีอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี)

ชื่อผู้วิจัย: นายแสนดี บุรพเกียรติรักษ์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: นายเวอลักษณ์ อีบี

สถานที่ทำงาน: โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวี อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ความสำคัญ ในเขตรับผิดชอบของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวี พบผู้ที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 23.49 ของประชากรที่สำรวจ โดยผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่เป็นผู้สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 54.14 การมีนโยบายและมาตรการทางด้านชุมชนมีความสำคัญในการควบคุมบุหรี่ให้กับพื้นที่ปลอดบุหรี่

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมและศักยภาพของชุมชน การลดนักสูบในชุมชน การสร้างมาตรการและนโยบายในชุมชน การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการสูบบุหรี่ การสร้างการรับรู้และความตระหนักในพิษภัยของบุหรี่ และการป้องกันนักสูบหน้าใหม่โดยเน้นที่เด็กและเยาวชน

วิธีการศึกษา เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายคือ แกนนำและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเขตพื้นที่รับผิดชอบของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวีอำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี จำนวน 6 หมู่บ้าน เพื่อร่วมกันสร้างมาตรการ/ นโยบายชุมชน โดยมีการระดมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดเวทีประชาคมเพื่อแก้ไขปัญหาและการควบคุมบุหรี่เป็นหนึ่งในวาระการดูแลจัดการควบคุมในชุมชน โดยอาศัยมัสยิดซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้คนในชุมชนประกอบศาสนกิจอีกทั้งเป็นแหล่งศูนย์รวมยึดเหนี่ยวทางจิตใจของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ผู้เข้าร่วมร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพื่อสกัดเป็นนโยบายชุมชนที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยใช้แผนที่ความคิดกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยใช้หลัก 4H คือ 1.Health Literacy 2.Health Behavior 3.Health Education 4.Health Promotion

ผลการศึกษา หลังจากการจัดเวทีประชาคมร่วมกัน เกิดข้อตกลงและมติที่เป็นนโยบายที่ต้องร่วมกันในการแก้ไขปัญหาสุขภาพในชุมชน 6 ประการ ดังนี้ คือ 1)พัฒนาการมีส่วนร่วมและศักยภาพของชุมชน โดยแบ่งเขตรับผิดชอบร่วมกับ อสม.และจิตอาสา 2)การลดนักสูบในชุมชนโดยกระบวนการเลิกบุหรี่สัญจร 3)การสร้างมาตรการและนโยบายในชุมชนโดยห้ามสูบบุหรี่ในสถานที่สาธารณะ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ร้านค้าขายของชำและการขายบุหรี่ตามกฎหมายกำหนด 4)การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้อต่อการสูบบุหรี่โดยจัดป้ายห้ามสูบบุหรี่และเขตปลอดบุหรี่ 5)การสร้างการรับรู้และความตระหนักในพิษภัยของบุหรี่ 6)การป้องกันนักสูบหน้าใหม่โดยเน้นที่เด็กและเยาวชนโดยการสร้างทีมแกนนำนักเรียน และเกิดผลลัพธ์รูปธรรมคือมีผู้สมัครใจเลิกบุหรี่ทั้งหมดจำนวน 728 ราย สามารถเลิกได้ 460 คนคิดเป็นร้อยละ 63.2 จำแนกเป็นเลิกสูบบุหรี่ได้ 1 เดือน จำนวน 281 คิดเป็นร้อยละ 38.6 เลิกสูบบุหรี่ได้ 3 เดือน จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.4 เลิกสูบบุหรี่ได้เกิน 6 เดือน จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 เกิดพื้นที่ปลอดบุหรี่ครั้งนี้ วัด 1 แห่ง มัสยิด 12 แห่ง โรงเรียน 5 แห่ง

สถาบันศึกษาปอเนาะ 3 แห่ง อบต. 1 แห่ง ร้านค้าของชำ 38 แห่ง ฯลฯ เกิดบุคคลต้นแบบจำนวน 25 คน และมีการบัญญัติการอ่านคุตบะห์ (การบรรยายเรื่องนุหรีการละหมาดทุกวันศุกร์ในมัสยิด)

R2R การช่วยเลิกบุหรี่

ชื่อเรื่อง : การประเมินผลโครงการสามล้านสามปีเลิกบุหรี่ทั่วไทย เทิดไท้องค์ราชัน จังหวัดเชียงใหม่ (ปีที่ 1)

ชื่อผู้วิจัย: ว่าที่ร้อยตรีทวีศักดิ์ จินต์จิระนันท์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย: -

สถานที่ทำงาน: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ประเมินผลการดำเนินงานโครงการสามล้านสามปีเลิกบุหรี่ทั่วไทยเทิดไท้องค์ราชันจังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้ดำเนินงานในปีที่ 1 (วันที่ 1 มิถุนายน 2559-วันที่ 31 พฤษภาคม 2560)

ผลการวิจัย จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ 11,155 คน เพศชาย ร้อยละ 87.46 เพศหญิง ร้อยละ 12.54 กลุ่มอายุที่เข้าร่วมโครงการมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มอายุ 55 – 59 ปี, 60 – 64 ปี และ 50–54 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.17, 14.37, 12.31 ตามลำดับ จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการครบทั้ง 25 อำเภอ อำเภอที่มีผู้เข้าร่วมโครงการมากที่สุดคือ อำเภอสันกำแพง จำนวน 1587 คน อำเภอที่มีผู้เข้าร่วมโครงการน้อยที่สุด คือ อำเภอสะเมิง จำนวน 23 คน โรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งมีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 24.63 จำนวนโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพที่มีผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 148 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 55.43 จำนวนผู้ที่เลิกสูบบุหรี่ได้ครบ 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 19.48, 11.88, 5.52 ของผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดตามลำดับ

ข้อสรุป ผลการดำเนินงานโครงการฯมาจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล คิดเป็นร้อยละ 75.35 อำเภอที่มีจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการเป็นจำนวนมากขึ้นกับผู้บริหารระดับอำเภอให้ความสำคัญ ผลสำเร็จของผู้ที่เลิกบุหรี่ได้ครบ 6 เดือน ยังถือได้ว่าน้อยมาก

ข้อเสนอแนะ ควรจะต้องมีการตรวจสอบการลงบันทึกข้อมูล เพื่อความถูกต้อง เช่น เรื่องอายุ ที่อยู่ ประวัติการสูบบุหรี่ ผลการเลิกสูบบุหรี่ ควรต้องมีการประเมินเชิงคุณภาพโดยมีการติดตามจากการเลิกสูบบุหรี่ได้จริง และ ต้องมีการบริหารจัดการเชิงนโยบายระดับกระทรวงให้เป็นแนวทางการทำงานเดียวกัน เพื่อผลการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพต่อไป

ชื่อเรื่อง : รูปแบบการพัฒนาชุมชนปลอดบุหรี่ตำบลดอยง จังหวัดปัตตานี

ชื่อผู้วิจัย : นางศิริพร จินคาร์ตัน

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลหนองจิก ตำบลดอยง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ บุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตำบลดอยง พบผู้สูบบุหรี่ ร้อยละ 28.31 และป่วยด้วยโรคเรื้อรัง ร้อยละ 21.16 วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบชุมชนปลอดบุหรี่ตำบลดอยง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเป็นผู้สูบบุหรี่ที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดในชุมชน 423 คน และแกนนำชุมชน 40 คน ดำเนินการคัดกรองและให้การบำบัดตั้งแต่ พฤษภาคม 2559 ถึง มีนาคม 2560 โดยมีคณะกรรมการชุมชน แกนนำครัวเรือน ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา และอาสาสมัครสาธารณสุข 50 คน ร่วมสำรวจพฤติกรรม การสูบบุหรี่ วางแผนการดำเนินงาน ติดตามพฤติกรรม และให้กำลังใจ พยาบาลคลินิกอดบุหรี่ให้คำปรึกษารายกลุ่ม ทุก 2-4 สัปดาห์ ใช้แบบบันทึกการให้คำแนะนำเพื่อเลิกบุหรี่และติดตามพฤติกรรม การสูบบุหรี่ จากแนวปฏิบัติการพยาบาลเพื่อช่วยเลิกบุหรี่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนาชุมชนปลอดบุหรี่ ประกอบด้วย 1) ขั้นตอนเตรียมการ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและปัญหาการสูบบุหรี่ในชุมชน 2) ขั้นตอนดำเนินการ จัดทำเวทีประชาคมและคืนข้อมูล ร่วมกำหนดนโยบายปลอดบุหรี่ในพื้นที่สาธารณะ อบรมให้ความรู้แก่แกนนำครัวเรือนที่สูบบุหรี่ อสม. ผู้นำชุมชน และผู้นำศาสนา ให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเลิกบุหรี่และติดตามพฤติกรรม การสูบบุหรี่ คัดเลือกบุคคลเลิกบุหรี่และบ้านต้นแบบไร้ควัน 3) ขั้นตอนประเมินผลการดำเนินงาน

ผลการวิจัย พบว่าผู้สูบบุหรี่ สูบบุหรี่ของเป็นประจำทุกวันร้อยละ 52.95 เฉลี่ยวันละ 9.4 มวน หลังเข้าบำบัดประเมินผู้สูบบุหรี่ในระยะพร้อมจะเลิกบุหรี่ 165 ราย และระยะลังเลใจจะเลิก 258 ราย จากการติดตามพฤติกรรมโดยเครือข่ายในชุมชนระยะเวลา 6 เดือน พบว่า กลุ่มพร้อมจะเลิกสามารถเลิกบุหรี่ได้ 94 ราย ร้อยละ 56.96 ใช้วิธีการหักดิบร่วมกับสมุนไพรกานพลูแห้ง และกลุ่มระยะลังเลใจสูบลดลง ร้อยละ 100 ทุกชุมชนมีนโยบายและมาตรการชุมชนปลอดบุหรี่ 8 หมู่ ดำเนินการจัดและควบคุมสถานที่สาธารณะเป็นเขตปลอดบุหรี่ตามกฎหมาย 30 แห่ง ร้านค้าปฏิบัติตามกฎหมาย 58 ร้าน ป้องกั้นนักสูบบุหรี่หน้าใหม่ในโรงเรียน 4 แห่ง และได้บุคคลต้นแบบเลิกบุหรี่ 94 คน และบ้านต้นแบบไร้ควัน 20 หลังคาเรือน

ข้อสรุป ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นกระตุ้นให้สมาชิกในชุมชนเกิดความตระหนัก เห็นผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพ เกิดการตื่นตัว และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งควรนำรูปแบบการพัฒนาชุมชนปลอดบุหรี่ไปขยายต่อตำบลใกล้เคียง เพื่อเฝ้าระวังนักสูบบุหรี่หน้าใหม่ และลดจำนวนผู้สูบบุหรี่รายเก่า

ชื่อเรื่อง : ผลการพัฒนาคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง เลิกบุหรี่วิถีพุทธ นวดกดจุดสร้างพลัง

ชื่อผู้วิจัย : นางราตรี คุปตมณี

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โนนฝรั่ง ตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้ผู้ป่วยเรื้อรังลดอัตราการเกิดโรคแทรกซ้อนจากการสูบบุหรี่และ เลิกบุหรี่ได้ด้วยตนเอง 2. เพื่อพัฒนาคุณภาพบริการทั้งในสถานบริการและเชิงรุกในการดูแลผู้ป่วยด้วยหลักการเสริมสร้างสุขภาพดีวิถีพุทธและการนวดกดจุดสะท้อนเท้า

วิธีการศึกษา การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วมโดยใช้กระบวนการพัฒนาคุณภาพตามวงล้อ PDCA -P (Plan) -D (Do) -C (Check) -A (Act) โดยกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยเรื้อรังที่เข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจ จำนวน 30 คน เป็นผู้ป่วยเบาหวาน จำนวน 7 คน ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงจำนวน 23 คน ดำเนินการในระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2559-30 มิถุนายน 2559 ทั้งในและนอกสถานบริการ ในสถานบริการมีคลินิกเลิกบุหรี่ “คลินิกสีฟ้า” มีพยาบาลวิชาชีพเวชปฏิบัติครอบครัวดูแลให้คำปรึกษาประจำทุกวัน พยาบาลเวชปฏิบัติทำหน้าที่ให้คำปรึกษาโดยมีการจัดห้องที่เหมาะสมเป็นสัดส่วน ร่วมกับคลินิกโรคไม่ติดต่อ ในชุมชนมีเครือข่ายสุขภาพติดตามเยี่ยมดูแลช่วยสร้างพลังใจให้ ลด ละ เลิก บุหรี่ การใช้กระบวนการเสริมแรงใจ แก่ผู้ป่วยให้เลิก บุหรี่ ผสมผสานการใช้หลักธรรมทางพุทธศาสนาและแพทย์แผนไทย อบรมนวดกดจุดสะท้อนเท้าให้เครือข่ายสุขภาพที่สนใจทุกหมู่บ้านๆ ละ 2 คน เพื่อติดตามดูแลผู้ป่วยให้เลิกบุหรี่ได้ มีการเชื่อมโยงระบบบริการตามปัญหาผู้ป่วย การติดตาม

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ป่วยเรื้อรังที่สูบบุหรี่ 30 คนสามารถเลิกบุหรี่ได้ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 สามารถลด ละ การสูบบุหรี่น้อยลงได้จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 46.6 และคงสูบบุหรี่เดิม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มีเครือข่ายสุขภาพนวดกดจุดสะท้อนเท้าในชุมชน ทุกหมู่บ้านๆละ 2 คน จำนวน 11 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อสรุป จากการพัฒนาคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยสามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการให้บริการ การดำเนินงานสามารถนำไปดูแลสุขภาพตัวเองให้เลิกบุหรี่และเสริมสร้างสุขภาพดี พัฒนาระบบคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรังได้ อีกทั้งยังสร้างเครือข่ายสุขภาพการทำงานร่วมกับอสม.และชุมชน เกิดการเรียนรู้ในการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาองค์กรที่เรียนรู้แบ่งปันเสริมพลังในการทำงานให้เกิดผล คนสำเร็จ งานสำเร็จ สร้างคุณค่าในงานที่ทำ

ชื่อเรื่อง : ผลของโปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจโล อิ่มใจได้บุญ” ประยุกต์วิถีชีวิตมุสลิมในการช่วยเลิก
บุหรี่

ชื่อผู้วิจัย : นายฮัสมาน หะยีเงาะ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางฟาติมะห์ สะยืออาซัน

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเงาะ ต.บาโงสะโต อ.ระแงะ จ.นราธิวาส

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างรูปแบบวิธีการการเลิกบุหรี่ที่สอดคล้องกับบริบท วิถีหลักความเชื่อและการศรัทธาของมุสลิม 2. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเลิกบุหรี่แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่โดยใช้วิถีชีวิต พลังความเชื่อและศรัทธาของชาวมุสลิม 3. เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่สามารถเลิกบุหรี่ได้ประสบความสำเร็จ ไม่กลับไปสูบบุหรี่ซ้ำ และมีความเชื่อมั่นว่าจะได้ประโยชน์ต่อสุขภาพและผลบุญ

วิธีการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่างคือผู้สูบบุหรี่ในเขตรับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเงาะ ตำบลบาโงสะโต อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาสที่เข้าร่วมโครงการจำนวน 932 คน โปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจโล อิ่มใจได้บุญ” ประยุกต์วิถีชีวิตมุสลิมในการช่วยเลิกบุหรี่จะเป็นไปตามกลยุทธ์การสร้างเสริมสุขภาพ มีขั้นตอน ได้แก่ ชุมชนร่วมกันกำหนดวิธีการเลิกบุหรี่ที่ประยุกต์จากหลักการทางศาสนาอิสลาม เชื่อมโยงถึงแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีของมุสลิมโดยมีขั้นตอนการปฏิบัติการเลิกบุหรี่ในแต่ละวันที่เอื้อต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ภายใต้อาณัติ “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจโล อิ่มใจได้บุญ” จากนั้นนำเสนอ ประชาสัมพันธ์ และนำไปปฏิบัติจริงในชุมชน และในคลินิกเลิกบุหรี่ของ รพ.สต.บ้านเงาะอีกด้วย มีการติดตามประมวลผลการเลิกบุหรี่โดยใช้แบบบันทึก

ผลการวิจัย ได้รูปแบบการเลิกบุหรี่เป็นนวัตกรรมของพื้นที่ ซึ่งตอบสนองโจทย์เป้าหมายของมุสลิม คือการมีสุขภาพดีและได้ผลบุญ โดยที่ทุกมัสยิดทุกพื้นที่ในเขตรับผิดชอบได้นำโปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจโล อิ่มใจได้บุญ” ประยุกต์วิถีชีวิตมุสลิมในการช่วยเลิกบุหรี่ นำไปปฏิบัติจริง เป็นสิ่งโน้มน้าวจิตใจ เสริมพลังและสร้างแรงจูงใจในการเลิกบุหรี่ให้เลิกบุหรี่ประสบความสำเร็จ มีผู้บุหรี่ที่เข้าร่วม โปรแกรมในชุมชนและประสบความสำเร็จในการเลิกเป็นเวลา 1 ปี จำนวน 163 คน (ร้อยละ 68.65) และมีความพึงพอใจในระดับดีมาก (ค่าเฉลี่ย 4.56) และในส่วนของคลินิกเลิกบุหรี่ของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเงาะ การช่วยเลิกบุหรี่จะประยุกต์จากวิถีการดำเนินชีวิตของมุสลิมด้วยเช่นกัน ผลจากการใช้โปรแกรมมีผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเลิกบุหรี่ต่อเนื่อง 1 ปี จากการใช้โปรแกรมในคลินิก จำนวน 92 คน (ร้อยละ 85.43)

ข้อสรุป รูปแบบวิธีการช่วยเลิกบุหรี่และการส่งเสริมสุขภาพของคนในพื้นที่ต้องมีความสอดคล้องกับบริบทวิถีชีวิตและหลักความเชื่อของชาวมุสลิมจึงจะทำให้รูปแบบหรือวิธีการถูกนำไปปฏิบัติจริงด้วยความเชื่อมั่น มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทำให้สามารถเลิกบุหรี่ได้สำเร็จและเกิดความพึงพอใจ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนารูปแบบการบำบัดหูหนวก โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: โมเดลการช่วยเหลือหูหนวกแบบขายตรง

ชื่อผู้วิจัย : นางศุภวิมล สุนทรผล

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายอัครวัฒน์ เพ็ญพวงภักดิ์

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลปะคำ ตำบลปะคำ อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ อัตราการบริโภคยาสูบของประชากรของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ต.ปะคำ อ.ปะคำ จ.บุรีรัมย์ ปี 2556 -2558 อยู่ที่ร้อยละ 24.20 พบผู้มีปัญหาสุขภาพจากการสูบบุหรี่ เช่น ไอ หอบ ร้อยละ 9.07 และผลกระทบที่เกิดจากการได้รับควันบุหรี่มีสองของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ในสัดส่วน 1:4

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบำบัดหูหนวก โดยใช้ชุมชนเป็นฐานใน ต.ปะคำ อ.ปะคำ จ.บุรีรัมย์

วิธีการศึกษา งานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงพัฒนา (Research & Development) ดำเนินการโดยโรงพยาบาลชุมชน อ.ปะคำ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูบบุหรี่ที่สมัครใจเลิกบุหรี่ จำนวน 439 คน ดำเนินการระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2559 – เดือนเมษายน 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือโมเดลการเลิกบุหรี่แบบขายตรงโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน โดยมีแกนนำช่วยเหลือหูหนวกและผู้เลิกบุหรี่ได้สำเร็จชักชวนผู้สูบบุหรี่เข้าร่วมกิจกรรมเลิกบุหรี่ จากนั้นเจ้าหน้าที่ให้ความรู้พิษภัย การใช้สมุนไพรช่วยเหลือ การดูแลช่วยเหลือ ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาจากแกนนำและผู้ผ่านการเลิกบุหรี่ รวมทั้งติดตามผลการเลิกบุหรี่ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินการตัดสินใจคิดนิโคติน แบบสำรวจและติดตามการสูบบุหรี่ และเครื่องเป่าปอดเพื่อวัดปริมาณคาร์บอนมอนอกไซด์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา จำนวนและร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่ามีผู้เลิกบุหรี่สำเร็จจำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 68.33 โดยจำแนกเป็นเลิกได้สำเร็จ 1 เดือน 109 คน (ร้อยละ 24.83) เลิกได้สำเร็จ 3 เดือน 104 คน (ร้อยละ 23.69) เลิกได้สำเร็จ 6 เดือน 87 คน (ร้อยละ 19.81) ผู้ที่สูบลดลง 107 คน (ร้อยละ 24.37) ผู้ที่เลิกบุหรี่ไม่สำเร็จหรือกลับไปสูบบุหรี่ซ้ำ 32 คน (ร้อยละ 7.29) สำหรับค่าเฉลี่ยคะแนนการตัดสินใจคิดนิโคตินในภาพรวมทั้งระยะ 1, 3 และ 6 เดือนพบว่าลดลงจาก 7.93 เป็น 4.50, 3.78 และ 2.87 ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และปริมาณคาร์บอนมอนอกไซด์ในปอดลดลงจาก 8.46 (ไฟสีแดง) เป็น 6.74, 5.02 และ 4.12 (ไฟสีเขียว) ตามลำดับ ซึ่งลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ข้อสรุป โมเดลการเลิกบุหรี่แบบขายตรง โดยใช้ชุมชนเป็นฐานช่วยให้ผู้สูบบุหรี่เลิกบุหรี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การได้รับการดูแลจากผู้มีประสบการณ์เลิกบุหรี่เป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้ผู้สูบบุหรี่เกิดความรู้สึกเข้าใจกันเป็นพวกเดียวกันทำให้โอกาสเลิกบุหรี่สำเร็จมีสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง : ผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ให้บริการเลิกบุหรี่ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ชื่อผู้วิจัย : ญ. ทรรศน์พานิช พลบูรณ์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวสุวัชรนิษฐ์ สุโนภักดิ์ นายฉัตรชัย นวลเพ็ญ

สถานที่ทำงาน : ศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

ประเภทการนำเสนอ : วาจาและโปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ การศึกษานี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ให้บริการเลิกบุหรี่ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ในการสร้างเครือข่ายเพื่อคัดกรองและส่งต่อผู้สูบบุหรี่ในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ให้ได้รับการบริการเลิกบุหรี่ที่ศูนย์บริการสาธารณสุข เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดอย่างต่อเนื่องและครบวงจร และช่วยให้ผู้รับบริการเลิกบุหรี่ สามารถลด ละ เลิกสูบบุหรี่ได้สำเร็จ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของผู้ที่เข้ารับการเลิกบุหรี่ทั้งหมด และยังทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางคลินิกและคุณภาพชีวิตของผู้รับบริการ ก่อนและหลังการรับบริการเลิกบุหรี่ รวมทั้งประเมินความพึงพอใจในการดำเนินงานโครงการฯ

วิธีการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยทำการสุ่มตัวอย่างผู้รับบริการเลิกบุหรี่ที่ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ในช่วงเวลา ตุลาคม 2558 – มีนาคม 2560 จำนวน 100 คน ให้เข้าสู่กระบวนการเลิกบุหรี่โดยใช้หลัก 5A ทำการสัมภาษณ์ผู้รับบริการตามแบบบันทึกการให้บริการเลิกบุหรี่ (A1-A5) การให้คำแนะนำในการเลิกบุหรี่ร่วมกับการใช้ยาเลิกบุหรี่ มีการติดตามจนสามารถเลิกบุหรี่ได้อย่างน้อย 6 เดือน และผู้รับบริการทุกคนจะได้รับการประเมินระดับคาร์บอนมอนนอกไซด์ (PiCO) และการประเมินสมรรถภาพปอดด้วยเครื่อง Peak Flow Meter Rate (PEFR) รวมทั้ง การประเมินคุณภาพชีวิต แบบสอบถามเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI)

ผลการวิจัย พบว่ามีผู้รับบริการทั้งหมด 114 ราย สามารถเลิกบุหรี่ได้สำเร็จอย่างน้อย 3 เดือน จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.92 และทำการสุ่มเก็บข้อมูลผู้รับบริการเลิกบุหรี่ จำนวน 100 ราย เป็นชาย 90 คน (ร้อยละ 90.00) และหญิง 10 คน (ร้อยละ 10.00) อายุส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 51 – 60 ปี (ร้อยละ 24.00) ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว 42 คน (ร้อยละ 42.00) ในกลุ่มที่มีโรคประจำตัว เป็นโรคความดันโลหิตสูง มากที่สุด คือจำนวน 64 คน (ร้อยละ 32.00) รองลงมาคือ ผู้ป่วยเบาหวาน 20 คน (ร้อยละ 20.00) ส่วนใหญ่สามารถลดปริมาณการสูบลงได้ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาเป็นกลุ่มที่สามารถเลิกบุหรี่ได้สำเร็จมากกว่า 6 เดือน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาเป็นกลุ่มที่เลิกได้ มากกว่า 3 เดือน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 6.00) และผู้ที่ไม่สามารถเลิกได้ มีจำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.00 ตามลำดับ การประเมินความพึงพอใจในการดำเนินงานโครงการพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการอยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 68.79 รองลงมา คือความพึงพอใจระดับมากที่สุด จำนวน 15.78 (ร้อยละ 23.21) การประเมินคุณภาพชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 100 ผู้รับบริการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และการประเมินระดับน้ำตาลและความดันโลหิตส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปกติ ภายหลังจากเลิกบุหรี่สำเร็จอย่างน้อย 2 เดือนขึ้นไป

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพยายามเลิกสูบบุหรี่ของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัดนครปฐม

ชื่อผู้วิจัย : นางวันเพ็ญ แว่ววิรุคูปต์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางมาลินี จำเนียร

สถานที่ทำงาน : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพยายามเลิกสูบบุหรี่ของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปในจังหวัดนครปฐม

ผลการวิจัย พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 171 คนที่สูบบุหรี่ปัจจุบัน เป็นเพศชาย 152 คน (ร้อยละ 88.9) เพศหญิง 19 คน (ร้อยละ 11.1) สูบบุหรี่โรงงาน ร้อยละ 23 สูบบุหรี่มวนเอง ร้อยละ 12.2 และสูบบุหรี่บาราคุหรือ บุหรี่ไฟฟ้า ร้อยละ 0.6 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42 มีความความพยายามเลิกสูบบุหรี่ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และร้อยละ 22.8 สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้สำเร็จ วิธีการที่ทำให้สามารถเลิกบุหรี่ได้สำเร็จ คือ การเลิกด้วยตนเองโดยการหักดิบ (ร้อยละ 64.5) การขอหรือได้รับคำปรึกษา (ไม่ใช้ยา) จากสถานบริการ (ร้อยละ 20.5) และ การใช้หรือได้รับสารนิโคตินทดแทนในรูปแบบต่างๆ (ร้อยละ 12.8) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพยายามเลิกสูบบุหรี่ คือ การเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ในโรงเรียน ($\chi^2 = 20.33$, $df=1$, $p<0.001$) สถานบริการสาธารณสุข ($\chi^2 = 16.23$, $df=1$, $p<0.001$) และสถานที่ราชการ ($\chi^2 = 6.99$, $df=1$, $p=0.008$) ส่วนปัจจัยอื่นๆ ที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ การมีงานทำ การเห็นโฆษณาการขายบุหรี่ในรูปแบบต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพยายามเลิกสูบบุหรี่

ข้อสรุป ประชาชนที่สูบบุหรี่ในจังหวัดนครปฐมมีความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่ค่อนข้างสูง การหาสถานที่สูบบุหรี่ค่อนข้างยากในโรงเรียน สถานบริการสุขภาพ และสถานที่ราชการ มีอิทธิพลต่อความพยายามในการเลิกสูบบุหรี่

ข้อเสนอแนะ การเพิ่มสถานที่ห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะให้มากขึ้น และรณรงค์ให้บ้านเป็นสถานที่ปลอดบุหรี่ อาจทำให้อัตราการสูบบุหรี่ในจังหวัดนครปฐมลดลงได้

ชื่อเรื่อง : ผลของโปรแกรมส่งเสริมการเลิกบุหรี่ในชุมชนตามบริบทพื้นที่ชาวไทยภูเขา ตำบลผาซางน้อย อำเภอปาง จังหวัดพะเยา

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐพล ทนุติ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : สาธารณสุขจังหวัดพะเยา

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ ผลการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของประชากรในประเทศไทย พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งชายและหญิง บุหรี่เป็นปัจจัยเสี่ยงของสาเหตุของภาวะโรคและการบาดเจ็บ

วัตถุประสงค์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมการเลิกบุหรี่ในชุมชนตามบริบทพื้นที่ชาวไทยภูเขา ตำบลผาซางน้อย อำเภอปาง จังหวัดพะเยา

วิธีการศึกษา การศึกษาเชิงทดลองกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่สูบบุหรี่ในพื้นที่ จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบกลุ่มละ 40 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดและโดยการอาสาสมัคร จำนวน 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Paired T-test และ Independent t-test

ผลการศึกษา พบว่าภายหลังดำเนินกระบวนการตามโปรแกรม พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง ประโยชน์และอุปสรรค ในการเลิกบุหรี่ และพบว่ามีพฤติกรรมการลดการสูบบุหรี่ มากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ นอกจากนี้ยังพบว่าสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ ร้อยละ 17.5 ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) โดยสรุป การจัดกิจกรรมตามโปรแกรมส่งเสริมการเลิกบุหรี่ในชุมชนตามบริบทชุมชนพื้นที่ชาวไทยภูเขา ทำให้ผู้สูบบุหรี่มีการรับรู้ความสามารถในตนเองในการเลิกสูบบุหรี่ มีพฤติกรรมการปฏิบัติตัวในการเลิกสูบบุหรี่ และสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ ข้อเสนอแนะโปรแกรม ที่สร้างขึ้นมีข้อจำกัดหลายด้าน เช่น วัฒนธรรม, ค่านิยม ตลอดจนข้อจำกัดด้านพื้นที่ ดังนั้นผู้ที่จะนำไปใช้ต่อควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมให้เข้ากับบริบทของพื้นที่ผลการศึกษา

ชื่อเรื่อง : ผลของการมีส่วนร่วมต่อการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฝายแก้ว ตำบลออย อำเภอปง จังหวัดพะเยา

ชื่อผู้วิจัย : พิสิทธิ์ สมงาม

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นพดล ทิวาศิริ และวาสนา วงศ์ชัย

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฝายแก้ว ตำบลออย อำเภอปง จังหวัดพะเยา

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ การสูบบุหรี่ของกลุ่มเยาวชนและกลุ่มเกษตรกร เป็นกลุ่มเสี่ยงที่สำคัญที่มีแนวโน้มการสูบบุหรี่เพิ่มมากขึ้นกว่ากลุ่มอื่นเนื่องจากในพื้นที่มีการปลูกยาสูบเพื่อจำหน่ายและสูบเอง ซึ่งในพื้นที่ที่มีผู้ป่วยด้วยโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่จำนวนมากดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการมีส่วนร่วมต่อการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมต่อการลดการสูบบุหรี่ในพื้นที่

วิธีการศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) ชนิด Pre-Post test one group design และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยการใช้ทฤษฎีขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ตั้งใจเลิกการสูบบุหรี่ในพื้นที่ จำนวน 36 คน เป็นระยะเวลา 3 เดือน และติดตามผลต่อเนื่อง 3 เดือน รวมเป็น 6 เดือน

ผลการวิจัย พบว่าการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมในระยะเวลา 3 เดือน สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ร้อยละ 52.78 และสามารถการสูบบุหรี่ลง ร้อยละ 47.22 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมในการลดการสูบบุหรี่โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและทฤษฎีขั้นตอนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถช่วยลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างลงได้ จึงควรมีการนำไปใช้ในกลุ่มอื่นๆและติดตามผลอย่างต่อเนื่องต่อไป

ชื่อเรื่อง : การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้เลิกบุหรี่ได้และผู้เลิกบุหรี่ไม่ได้ ของผู้ใช้บริการเลิกบุหรี่ของ ศูนย์บริการเลิกบุหรี่ทางโทรศัพท์แห่งชาติ

ชื่อผู้วิจัย : นาวาโทหญิง ดร. อรวรรณ นื่องค้อ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้เลิกบุหรี่ได้และเลิกไม่ได้ ในกลุ่มผู้เสพยาสูบอายุ 25 ปีขึ้นไป ที่โทรเข้ามาใช้บริการของศูนย์บริการเลิกบุหรี่ทางโทรศัพท์แห่งชาติ ตั้งแต่ 1 มกราคม 2559 ถึง 31 ธันวาคม 2559 โดยใช้ข้อมูลทฤษฎีจากฐานข้อมูล ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไปและแบบบันทึกเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย Discriminant Analysis

ผลการวิจัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายและมีอายุระหว่าง 25-78 ปี กลุ่มตัวอย่างที่เลิกบุหรี่ไม่ได้ส่วนใหญ่เริ่มสูบบุหรี่ก่อนอายุ 20 ปี (73.13%) ครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ 1-10 มวนต่อวัน (49.34%) เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยจำแนก พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายการเลิกบุหรี่ระหว่างกลุ่มได้ดีที่สุดคือ ระยะเวลาที่สูบบุหรี่มวนแรกภายหลังตื่นนอน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ .67 รองลงมาได้แก่ ความมั่นใจในการเลิกบุหรี่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ -.56 และ การสูบบุหรี่ในขณะที่เจ็บป่วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ .38 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และกลุ่มที่เลิกบุหรี่ได้มีระดับความมั่นใจในการเลิกบุหรี่สูงกว่ากลุ่มที่เลิกไม่ได้

ข้อสรุป ระยะเวลาที่สูบบุหรี่มวนแรกภายหลังตื่นนอน ความมั่นใจในการเลิกบุหรี่ และการสูบบุหรี่ในขณะที่เจ็บป่วย สามารถใช้จำแนกกลุ่มผู้ที่เลิกบุหรี่ได้และเลิกไม่ได้

ข้อเสนอแนะ การศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความมั่นใจในการเลิกบุหรี่เป็นตัวแปรจำแนกกลุ่มระหว่างผู้ที่เลิกบุหรี่ได้และเลิกไม่ได้ ดังนั้น การให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้สูบบุหรี่เกิดความมั่นใจในสมรรถนะของตน จะนำไปสู่การเลิกบุหรี่ได้สำเร็จ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนานักเรียนแกนนำในการใช้โปรแกรมวัดกจุดสะท้อนเท้าช่วยเลิกบุหรี่

ชื่อผู้วิจัย : นายวารกุล หงษ์เทียบ¹ นางสาวอรรณพ ชาครียสกุล²

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนสายธรรมจันทร์¹ โรงพยาบาลราชบุรี²

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ผลการวิจัย ชาวคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป สูบบุหรี่เป็นครั้งคราวเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.54 ในปี พ.ศ. 2534 เป็นร้อยละ 2.97 ในปี พ.ศ. 2549 ซึ่งมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปเป็นผู้สูบบุหรี่เป็นประจำได้ในอนาคต ในช่วงปี 2552 - 2554 จำนวนวัยรุ่นผู้สูบบุหรี่ (อายุน้อยกว่า 18 ปี) ที่ต้องการเลิกบุหรี่ลดลงจากเดิมร้อยละ 60.6 เหลือร้อยละ 42.6 และผู้ที่สามารถเลิกบุหรี่ได้สำเร็จลดลงจากเดิมร้อยละ 6.2 เหลือร้อยละ 2.2 (สำนักควบคุมการบริโภคยาสูบ. ข้อมูลสรุปเกี่ยวกับการบริโภคยาสูบและการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติในการควบคุมยาสูบ, 2556.) การสูบบุหรี่ ในเยาวชนส่วนใหญ่ เกิดจากความอยากรู้อยากเห็น อยากลอง จนในที่สุดกลายมาเป็นความเคยชิน และต้องพึ่งพานิโคตินจนเสพติด ส่วนใหญ่ยังไม่พร้อมที่จะเลิกบุหรี่ จึงจำเป็นต้องมีกลวิธีกระตุ้นให้เกิดความอยากเลิก และช่วยสนับสนุนให้เลิกได้สำเร็จ การวัดกจุดสะท้อนเท้าเพื่อช่วยเลิกบุหรี่ เป็นวิธีการหนึ่งที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ต้องการเลิกบุหรี่ที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อประยุกต์ใช้ศาสตร์วัดกจุดสะท้อนเท้าในการช่วยเลิกบุหรี่ให้แก่แก่นักเรียนที่สูบบุหรี่ 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของศาสตร์วัดกจุดสะท้อนเท้าในการช่วยเลิกบุหรี่

วิธีการศึกษา พื้นที่ดำเนินการ โรงเรียนสายธรรมจันทร์ อ.ดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี กลุ่มเป้าหมายนักเรียนที่สูบบุหรี่ 30 คน นักเรียนแกนนำที่ผ่านการอบรมวัดกจุดสะท้อนเท้าช่วยเลิกบุหรี่ 30 คน ขั้นตอนดำเนินการ 1.รับสมัครนักเรียนที่สูบบุหรี่เข้าร่วมโครงการเลิกบุหรี่โดยการกจุดสะท้อนเท้า จำนวน 30 คน 2.รับสมัครนักเรียนแกนนำเป็นจิตอาสาจุดเลิกบุหรี่ จำนวน 30 คน 3.จัดอบรมนักเรียนแกนนำ เรื่อง การวัดกจุดสะท้อนเท้าช่วยเลิกบุหรี่ 1 วัน 4.นักเรียนแกนนำที่ผ่านการอบรม วัดกจุดให้เพื่อนนักเรียนที่สูบบุหรี่ คนละ 10 ครั้ง และบันทึกผล 5.สรุปผลการเลิกบุหรี่หลังกจุดครบ 10 ครั้ง

สรุปผลการดำเนินงาน นักเรียนแกนนำ จำนวน 30 คน ที่ผ่านการอบรมวัดกจุดสะท้อนเท้าเพื่อช่วยเลิกบุหรี่ สามารถช่วยเหลือให้เพื่อนนักเรียนที่สูบบุหรี่ลดปริมาณการสูบบุหรี่ลง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 หยุดสูบบุหรี่ได้ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 คงสูบเท่าเดิม จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ข้อเสนอแนะ การอบรมนักเรียนแกนนำเพียง 1 วัน และยังไม่มีการประเมินผลในการวัดมาก่อน มีประสิทธิภาพระดับหนึ่ง หากมีการอบรมอย่างเข้มข้นหลักสูตร 3 วัน และมีการฝึกประสบการณ์ก่อนทำจริง น่าจะส่งผลต่อประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง : ผลของการช่วยเลิกบุหรี่ในชุมชนด้วยการนัดจุดเข้าและ 2A โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอนทราย อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ชื่อผู้วิจัย : นางสมศรี โพธิ์ประสิทธิ์

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางภกัทธ บุญยโกวิทย์ นางสาวจารุพร จันทาศรี นางสาวชุติมน โต๊ะบุรินทร์

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอนทราย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการนัดจุดสะท้อนเข้าและ 2A (Ask และ Advise) ในการช่วยเลิกสูบบุหรี่ในชุมชน เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยกลุ่มตัวอย่างคือผู้สูบบุหรี่จำนวน 150 คนในเขตความรับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอนทราย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรีในปี 2559-2560 โดยการนัดจุดเข้าต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 10 วันพร้อมชักชวนให้เลิกด้วยวิธีการ 2A คือ Ask และ Advise รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกพฤติกรรมการสูบบุหรี่ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษา ผู้สูบบุหรี่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายร้อยละ 96.67 สูบบุหรี่เฉลี่ย 16 มวนต่อวัน และสูบบุหรี่เฉลี่ย 22 ปี ซึ่งเกือบครึ่งหนึ่งเริ่มสูบบุหรี่จนติดเมื่ออายุเฉลี่ย 19 ปี และร้อยละ 44.67 เคยพยายามเลิกสูบบุหรี่แต่ไม่สำเร็จ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เสพติดสารนิโคตินระดับมากคือสูบบมากกว่า 40 มวนต่อวัน ร้อยละ 16.5 ภายหลังได้รับโปรแกรม 10 วัน พบผู้ที่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ 47 คนคิดเป็นร้อยละ 31.33 แบ่งออกเป็นผู้ที่สามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ 1 เดือน 29 คน (ร้อยละ 61.70) และเลิกสูบบุหรี่ได้ 3 เดือน 18 คน (ร้อยละ 38.30) และเมื่อวัดระดับค่าคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ในปอด พบว่าหลังจากได้รับโปรแกรม 10 วัน มีระดับค่าคาร์บอนมอนอกไซด์ลดลง 58 คนคิดเป็นร้อยละ 38.67 จากการติดตามการวัดค่าคาร์บอนมอนอกไซด์ 1 เดือน ลดลง 30 คนคิดเป็นร้อยละ 51.72 และการติดตามที่ 3 เดือนลดลง 28 คนคิดเป็นร้อยละ 48.27 (0.05)

ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ การนัดจุดสะท้อนเข้าเพื่อช่วยเลิกบุหรี่ในชุมชน เป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับช่วยให้ผู้ที่สูบบุหรี่ในชุมชนสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ เป็นวิธีที่เรียนรู้และใช้ง่าย ประหยัดและสะดวกในการประยุกต์ใช้

ชื่อเรื่อง : ผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดาในคลินิกเด็กบ้านไม้แดง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้แดง ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอุไรวรรณ พานทอง

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นาย วงสินธุ์ ศักดิ์เกิด

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านไม้แดง ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

ที่มาและความสำคัญ บุหรี่มีผลกระทบต่อสุขภาพเด็กอย่างมากเนื่องจากร่างกายมีภูมิคุ้มกันต่ำ ไม่เพียงพอต่อการป้องกันสารพิษจากควันบุหรี่ จะเพิ่มความเสี่ยงมากขึ้นหากมีคนในครอบครัวสูบบุหรี่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดาในคลินิกเด็กบ้านไม้แดง งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม กลุ่มตัวอย่างเป็นบิดาที่สูบบุหรี่ในคลินิก well baby และมีความตั้งใจจะเลิกสูบบุหรี่ จำนวน 25 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่มีข้อคำถามตามแนวคิดแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ และวัดระดับการคิดสารนิโคติน ปริมาณคาร์บอนในลมหายใจ โดยประเมิน 2 ครั้ง คือก่อนและหลังการทดลอง 8 สัปดาห์ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้สถิติความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบที เพื่อเปรียบเทียบผลต่างก่อนและหลังการเข้าโปรแกรม และทดสอบสัดส่วนโดยใช้การทดสอบเชิงกลุ่ม

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่าง 25 คน มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้เรื่องโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคและอันตรายจากการสูบบุหรี่ ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ประโยชน์และอุปสรรคของการเลิกสูบบุหรี่ และการปฏิบัติตัวในการเลิกสูบบุหรี่ สูงกว่าก่อนเข้าโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยของระดับการคิดสารนิโคติน ปริมาณคาร์บอนในลมหายใจ จำนวนมวนที่สูบลดลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการสัมภาษณ์พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มตัวอย่างสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้ 19 คน (ร้อยละ 76) และที่เหลือสามารถลดการสูบบุหรี่ได้ 6 คน (ร้อยละ 24) เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนผู้สูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างก่อนทดลองและหลังการทดลอง พบว่าสัดส่วนผู้เลิกสูบบุหรี่ภายหลังใช้โปรแกรมฯ มากกว่าก่อนใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ข้อเสนอแนะ โปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ในคลินิก well baby ช่วยให้บิดาที่สูบบุหรี่เลิกบุหรี่ได้สำเร็จซึ่งการติดตามกระตุ้นอย่างต่อเนื่องเป็นกลวิธีเสริมที่สำคัญ จึงควรที่คลินิก well baby ควรให้ความสำคัญกับการสอบถามถึงการเลิกบุหรี่ของคนในครอบครัวและจัดกิจกรรมช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาชุดโปรแกรมการช่วยเลิกบุหรี่

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอรวรรณ ชาศรียศกุล และนางสาววาริรัตน์ แสนเสนาะ

ชื่อผู้ร่วมวิจัย : -

สถานที่ทำงาน : โรงพยาบาลราชบุรี อ.เมือง จ.ราชบุรี

ประเภทการนำเสนอ : โปสเตอร์

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาชุดโปรแกรมการช่วยเลิกบุหรี่ของคลินิกฟ้าใสไร้ควัน รพ.ราชบุรี 2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของชุดโปรแกรมช่วยเลิกบุหรี่ของคลินิกฟ้าใสไร้ควัน รพ.ราชบุรี

วิธีการศึกษา 1. รับสมัครผู้สูบบุหรี่เข้าร่วมโครงการเลิกบุหรี่ 2. ให้บริการเลิกบุหรี่ตามชุดโปรแกรม ติดตามต่อเนื่องจนครบ 1 ปี 3. สรุปผลการเลิกบุหรี่ พื้นที่ดำเนินการคลินิกฟ้าใสไร้ควัน รพ.ราชบุรี กลุ่มเป้าหมายผู้สูบบุหรี่จำนวน 30 คน

ผลการวิจัย จากประสิทธิผลการเลิกบุหรี่ของผู้รับบริการในปี 2557-2559 จำนวน 1,368 ราย โดยใช้กระบวนการที่หลากหลาย ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนได้แก่ การให้คำปรึกษา การใช้ยาปรับประเทาน การกดจุดสะท้อนเท้า และใช้สมุนไพรไทย เป็นต้น โดยขึ้นอยู่กับผู้รับบริการ ส่งผลให้อัตราการเลิกบุหรี่ก่อนข้างต่ำจำนวน 150 คน คิดเป็น ร้อยละ 10.96 จึงได้พัฒนาชุดโปรแกรมการเลิกบุหรี่ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม และเข้าถึงบริการง่ายเป็นระบบ One Stop Service โดยเริ่มต้นด้วยการประเมินตนเองตาม Stage of Change Model การให้คำปรึกษา การสร้างแรงจูงใจ การกดจุดสะท้อนเท้า 10 ครั้ง และใช้สมุนไพรหญ้าดอกขาวชนิดเม็ดอม และชาชง 4 สัปดาห์ ติดตามให้กำลังใจด้วยโทรศัพท์ จดหมายและนัดพบที่คลินิกอย่างต่อเนื่องจนครบ 1 ปี ส่งผลให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีอัตราการเลิกบุหรี่ ร้อยละ 53.33 (16 ราย จาก 30 ราย) ในระยะเวลา 6 เดือน และ ร้อยละ 33.33 ในระยะเวลา 1 ปี

ข้อสรุป ผู้สูบบุหรี่ที่เข้ารับบริการในชุดโปรแกรมการเลิกบุหรี่ มีแนวทางการเลิกบุหรี่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการลดความเครียดในช่วง 3 วันแรก ด้วยการกดจุดสะท้อนเท้า ทุกรายสามารถหยุดสูบบุหรี่ได้

ข้อเสนอแนะ ผู้สูบบุหรี่ที่เข้ารับบริการตามชุดโปรแกรมอย่างต่อเนื่อง และครบถ้วนตามกระบวนการจะส่งผลต่ออัตราการเลิกบุหรี่ การสนับสนุนงบประมาณในการให้บริการกดจุดสะท้อนเท้า และผลิตภัณฑ์หญ้าดอกขาวแก่คลินิกเลิกบุหรี่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเลิกบุหรี่

ภาคผนวก

ลำดับรายชื่อผลงานวิจัยที่นำเสนอในการประชุมวิชาการบูรณาการกับสุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 16 วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2560 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
ผลงานวิจัยการสร้างความรู้ใหม่				
1	-กระบวนการป้องกันนักสูบบุหรี่ใหม่ โดยใช้พลังเยาวชนอัลฟารุก บ้านกือทอง ตำบลบองอ อำเภอระแงะจังหวัดนราธิวาส	ชื่อผู้วิจัย : นายอิศมาน หะยีเจ๊ะเคาะ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายพีกรุดดีน สาเมาะ นายมุฮัมมัดนัซรู อาเวฮีเล เด็กชายนัซรู อาเวบือซา	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	4
2	-การบริหารจัดการงบประมาณบัตติกบุหรี่ยาและสุรา งวดที่ 2 ปี 2559 จังหวัดเชียงใหม่	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอุบลวรรณ บุญเรือนยา	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	6
3	-ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ 7 จังหวัดภาคใต้ ตอนล่าง	ชื่อผู้วิจัย : นางฝนทิพย์ พริกชู ชื่อผู้ร่วมวิจัย : น.ส.ดารารัตน์ สำเภาสงฆ์ นายชัยวุฒิ ขุนเจริญ น.ส.นฤมล รักษายศ นายโกสินทร์ ผ่องแผ้ว	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	7

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
4	-นวัตกรรมการแพทย์ทางเลือก 8 ฐานพิชิตบุหรี	ชื่อผู้วิจัย : นางสุรางค์ กาวรรณ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายอุทิศ ชาววงศ์ นางสาวสาวิตรี คำมอย	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	8
5	-ประสิทธิผลของ โปรแกรมช่วยเลิกบุหรีด้วยยาอมสมุนไพร โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัด เชียงราย	ชื่อผู้วิจัย : นายสุรเดช คชสารทอง ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวสายไหม สิทธิมาท นางสาวพรพรรณ มะโน	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	10
6	-การใช้สื่อสังคมออนไลน์และแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์อัจฉริยะที่ มีผลต่อการสูบบุหรีในกลุ่มวัยรุ่นอายุระหว่าง 20-24 ปี	ชื่อผู้วิจัย : ผศ.ดร.พิจิตรพงศ์ สุนทรพิพิธ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : รศ.ดร.ชูเกียรติ วิวัฒน์วงศ์เกษม รศ.ดร.ปรารถนา สติติภาวี	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	11

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
ผลงานวิจัยเพื่อสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายและการควบคุมยาสูบ				
7	-ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และอิทธิพลจากสื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกาสูบหรี่ของเยาวชนในระดับอาชีวศึกษาพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้	ชื่อผู้วิจัย : นายอัครวัศริ ลาปีอิ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : รศ.ภาณุ ธรรมสุวรรณ รศ. ดร. อศิสร ศักดิ์สูง นางสาวสุจิตรา ไชยชนะ นางสาวสุปรีญา นุ่นเกลี้ยง นายฮัซซัน ยูนี	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	14
8	-ความสามารถที่จะจ่ายสูงสุด ความเต็มใจที่จะจ่าย สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อยาสูบของชายผู้สูบบุหรี่ในจังหวัดร้อยเอ็ด	ชื่อผู้วิจัย : รศ.ดร.ศิริวรรณ ไกรสุรพงศ์ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ผศ.ดร.เพ็ญจันทร์ เซอร์เรอร์	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	15
9	-ปัญหาความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนจากอุตสาหกรรมยาสูบ ตาม FCTC มาตรา 19 ของประเทศไทย (การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์หัวข้อ “การพัฒนา	ชื่อผู้วิจัย : วศิน พิพัฒน์ฉัตร	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	16

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
	กฎหมายควบคุมยาสูบในประเทศไทยตามกรอบอนุสัญญาว่าด้วยการควบคุมยาสูบขององค์การอนามัยโลก” ของผู้นำเสนอตามหลักสูตรนิติศาสตร์ قضีกฎบัณฑิตกณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์)			
10	-ผลของโปรแกรม 5 ร. ต่อการเลิกบุหรี่ พื้นที่รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต.ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช	ชื่อผู้วิจัย : นายอนันท์ พรหมนิน ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางฉวีวรรณ แซ่ซี้	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	19
11	-ประสิทธิผลของเครือข่าย อสม.ต่อการช่วยเลิกบุหรี่ ใน รพ.สต.บ้านพังสิงห์ ต.ท่าเรือ อ.เมืองนครศรีธรรมราช	ชื่อผู้วิจัย : นายอนันท์ พรหมนิน ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางพรหมพร สุขเกษม	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	20
12	-รูปแบบการการควบคุมการสูบบุหรี่โดยชุมชนเพื่อชุมชนตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอุไรวรรณ พานทอง ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นาย วงสินธุ์ ศักดิ์เกิด	นำเสนอด้วย วาจาและโปสเตอร์	22
13	-การบังคับใช้กฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบในรอบและสถานศึกษาในเขตสุขภาพที่ 5	ชื่อผู้วิจัย : นายนรา เทียมคลี	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	23

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
		ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวธัญย์สิตา วิเศษสิงห์ นางประภากร พ่วงพีก นางสาวสุชัญญา จำแสง		
14	-การสำรวจสถานการณ์ร้านค้าที่จำหน่ายบุหรี่บริเวณรอบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุกนิตา เรืองประดับ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวสุภารัตน์ สะอาดอิน นายวิรัชกร โพธิ์ทอง	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	24
15	-อิทธิพลของสิ่งของส่งเสริมบุหรีต่อพฤติกรรมการสูบบุหรีของเยาวชนในสถานศึกษา	ชื่อผู้วิจัย : วันเพ็ญ แก้วปาน ชื่อผู้ร่วมวิจัย : สุรินทร กลัมพากร จุฑาธิป ศีลบุตร	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	25
16	-ผลของการประยุกต์ใช้แบบจำลองการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรีของนักเรียนชาย ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอคำชะอี จังหวัดเลย	ชื่อผู้วิจัย : ธารทิพย์ นนทะโคตร ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	26

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
17	-ปัจจัยทำนายพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของผู้หญิงที่สถานบัน20 นเทิงบริเวณรอบมหาวิทยาลัย	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวบุญชนัญญา พงษ์ปรีชา ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ นางสาวจริยะ แห่งสันเที๊ยะ นางสาวรวงอังคณา เหมือนแก้ว	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	27
18	-ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของพระสงฆ์ อำเภอหนองฉาง จังหวัดอุทัยธานี	ชื่อผู้วิจัย : นายเรวัตต์ จูสิงห์ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ นางสาวบุญชนัญญา พงษ์ปรีชา	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	28
19	-ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางจากร้านค้าถึงสถานศึกษา พฤติกรรมการขายบุหรี่ให้เยาวชนในสถานศึกษาในเขตเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์	ชื่อผู้วิจัย : ดร.จักรพันธ์ เพ็ชรภูมิ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายวรฤทธิ์ ประเสริฐ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	29
20	-การศึกษาการพัฒนาร้านค้าน้ำดื่มแบบไม่จำหน่ายบุหรี่ให้เด็กและ เยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี โดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย จังหวัดสุรินทร์	ชื่อผู้วิจัย : นางพัฒนัชดา ตั้งจิตเพียรโชค	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	31

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
21	-4H กระบวนการสร้างชุมชนปลอดภัย โดยอาศัยภาคี มีส่วนร่วมพื้นที่ชายแดนใต้(โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลเกาะมาวี อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี)	ชื่อผู้วิจัย : นายแสนดี บุรพเกียรติรักษ์ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายเวอลักษณ์ อีบุ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	34
ห้องนำเสนอผลงาน R2R การช่วยเหลือชุมชน				
22	-การประเมินผลโครงการสามล้านสามปีเลิกบุหรี่ทั่วไทย เทิดไท้องค์ราชัน จังหวัดเชียงใหม่ (ปีแรก)	ชื่อผู้วิจัย : ว่าที่ร้อยตรีทวีศักดิ์ จินต์จิระนันท์	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	37
23	-รูปแบบการพัฒนาชุมชนปลอดภัยตำบลตุง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี	ชื่อผู้วิจัย : นางศิริพร จินดารัตน์	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	38
24	-ผลการพัฒนาคุณภาพบริการในการดูแลผู้ป่วยเรื้อรัง เลิกบุหรี่วิถีพุทธ นวดกดจุดสร้างพลัง	ชื่อผู้วิจัย : นางราตรี คุปตมณี	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	39
25	-ผลของโปรแกรม “เลิกบุหรี่ได้สุขภาพใจได้ อิ่มใจได้บุญ” ประยุกต์วิถีชีวิตมุสลิมในการช่วยเหลือชุมชน	ชื่อผู้วิจัย : นายฮัสमान หะยีเจ๊ะเลาะ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางฟาติมะห์ สะยืออาซัน	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	40
26	-การพัฒนาแบบการบำบัดชุมชนโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน: โมเดลการช่วยเหลือชุมชนแบบชายตรง	ชื่อผู้วิจัย : นางศุภวิงศ์ สนสุผล ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายอัครวัฒน์ เพ็ญพวงภักดิ์	นำเสนอด้วย วาจาและ โปสเตอร์	41

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
27	-ผลการดำเนินงานโครงการศูนย์ให้บริการเลิกบุหรี่ ศูนย์บริการ สาธารณสุขเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	ชื่อผู้วิจัย : ภญ. ทรัพย์พานิช พลาบัญญัติ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางสาวสุวัชรนีย์ สุโนภักดิ์ นายจักรชัย นวลเพ็ญ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	42
28	-ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพยายามเลิกบุหรี่ของประชาชน อายุ 15 ขึ้นไปในจังหวัดนครปฐม	ชื่อผู้วิจัย : นางวันเพ็ญ แว่ววิรุปลูกดิ์ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางมาลินี จำเนียร	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	43
29	-ผลของโปรแกรมส่งเสริมการเลิกบุหรี่ในชุมชนตามบริบทพื้นที่ ชาวไทยภูเขา ต.ผาช้างน้อย อ.ปง จ.พะเยา	ชื่อผู้วิจัย : นายฉัฐพล ทนุติ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	44
30	-ผลของการมีส่วนร่วมต่อการลดพฤติกรรม การสูบบุหรี่ในเขต พื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฝาย แก้ว ตำบลออย อำเภอปง จังหวัดพะเยา	ชื่อผู้วิจัย : นายพิสิษฐ์ สมงาม ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นายนพดล ทิวาศิริ คุณวาสนา วงศ์ขัติย์	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	45
31	-การวิเคราะห์ตัวแปรจำแนกกลุ่มผู้เลิกบุหรี่ได้และผู้เลิกบุหรี่ไม่ได้ ของผู้ใช้บริการเลิกบุหรี่ของศูนย์บริการเลิกบุหรี่ทางโทรศัพท์ แห่งชาติ	ชื่อผู้วิจัย : นาวาโทหญิง ดร. อรพรรณ ษ์องค้อ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	46

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	ชื่อผู้วิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	บทคัดย่อ เลขหน้า
32	-การพัฒนานักเรียนแกนนำในการใช้โปรแกรมแนวคิดจุดสะท้อน เพื่อช่วยเด็กบุนหรี	ชื่อผู้วิจัย : นายวรากุล หงษ์เทียบ นางสาวอรรรณ ชาครีย์สกุล	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	47
33	-ผลของการช่วยเด็กบุนหรีในชุมชนด้วยการแนวคิดจุดเท้าและ 2A โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคอนทราย อ.โพธาราม จ.ราชบุรี	ชื่อผู้วิจัย : นางสมศรี โพธิ์ประสิทธิ์ ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นางภกภัทร บุญยโกวิทย์ นางสาวจรรุพร จันทาศรี นางสาวชุติมน โต๊ะบุรินทร์	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	48
34	-ผลของ โปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของบิดาใน คลินิกเด็กบ้านไม้แดง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้าน ไม้แดง ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอุไรวรรณ พานทอง ชื่อผู้ร่วมวิจัย : นาย วงสินธุ์ ศักดิ์เกิด	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	49
35	-การพัฒนาชุดโปรแกรมการช่วยเด็กบุนหรี	ชื่อผู้วิจัย : นางสาวอรรรณ ชาครีย์สกุล นางสาววาริรัตน์ แสนเสนาะ	นำเสนอด้วย โปสเตอร์	50

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.)

วิทยาเขตราชวิถี มหาวิทยาลัยมหิดล

420/1 อาคารอเนกประสงค์ ชั้น 5

ถ.ราชวิถี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ +662-354-5346 โทรสาร. +662-354-5347

E-mail : webmaster@trc.or.th website: www.trc.or.th